

Hercinica

Revista Şcolii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Anul XVIII(XXII) Nr. 37 – martie 2025

Hercinica Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Sumar

Editorial	1
Gânduri de copil	3
Prietenia adevărată/ Bunicii, culcușul sufletului	3
Viața la țară	4
Primăvara / Promenade dans la forêt	5
Legenda ghiocelului / Dragobetele	6
Legenda mărtișorului	7
Spring, a season of renewal /Anotimpul reînnoirii	8
Gânduri pentru mama	9
Mother, holy icon / Mama	9
Mama, ființa cea iubită / New message	10
Gânduri de copil.....	11
Locul meu de poveste / O zi cum n-ai vrea	11
Matematică distractivă	12
Rețeta de cozonac gândit matematic.....	12
Ziua numărului PI.....	13
Legătura dintre fotbal și numărul PI / Ghicitori	13
Tradiții de primăvară.....	14
Legenda ouălor roșii.....	14
Maslenița	15
La pas prin Dobrogea	16
Școala Altfel.....	17
Săptămâna altfel / O acțiune de voluntariat	19
Pasiuni...pasiuni.....	19
Art, my passion.....	19
Art, how art touches human soul / My passion is music	20
Acordeonul.....	21
Women's handball / Baschetul, o adevărată pasiune	22
Caii, ne învață să credem în noi.....	23
Științe, SF.....	24
Climate change.....	24
Inteligența artificială / AQUQTERRA	25
Grădina fluturilor	27
Coroana stelelor.....	28
Călătorii în timp cu Alexia.....	29
Experiințe didactice	30
Bucuriile lecturii.....	30
Mișcarea, înseamnă sănătate.....	31
Arta lecturii la clasele 0-IV	32
10 greșeli frecvente.....	33

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ISSN 2065-9237

FONDATORI: OPRESCU NARCIS DORU, VINGA IOAN

PROFESOR COORDONATOR: GHEORGHE LILIANA

REDACTORI: Eremia Elena-Cristina, Caranfil Bianca-Elena, Fedot Alyona-Alexandra, Marcu Sophia, Hagighiol Cristina-Monica, Florea Raluca-Maria, Dănilă David, Balaican David-Mihai, Iordache Ana-Irina, Coca Andreea-Maria, Neacșu Ana-Maria, Cabaua Sara, Aldea Isabel-Maria, Comișan Mario-Mădălin, Comșa Iulia, Pădurescu Marian-Gabriel, Neacșu Stelian, Feodor Luca-Gabriel, Roșu George-Nicolae, Boțea Andreea, Rusu Andrei, Gherasim Emilia, Andreiov Sofia, Neagu Matei-Ioan, Tănase Efreem, Duțu Rareș, Cheachi Emir, Pletea Darius, Amărăzeanu Sofia, Dabija Eva-Maria, Evduh Dragoș-Ioan, Cireașă Alexandra-Gabriela, Suci Ruxandra-Ioana, Precup Maria, Cireașe Irina, Gheorghioșor Delia, Jalbă Irina.

Colaboratori/profesorii îndrumători: Zlate Cristina, Bucur Dorina, Neagu Liliana, Bădescu Janina, Jalea Lilica, Mitu Elena, Gheorghe Liliana, Oprescu Narcis Doru, Marin Alina, Păduraru Corina, Pădurescu Andreea, Rădoi Janeta, Enache Manuela-Eugenia, Dumitru Vladimir, Obancia Daniela, Teoharidis Mihai, Suci Maria, Sandu Anișoara, Cabaua Veronica.

Ilustrație copertă: Colectivul de redacție

Editorial *Învăță să-mi construiesc viitorul!*

"Cel mai bun mod de a prezice viitorul este de a-l construi."

Abraham Lincoln

Importanța evaluării psihoaptitudinale a **elevilor claselor a VIII-a** în vederea alegerii rutei liceale.

Alegerea unei profesii este o problema cu care ne confruntăm încă de mici, iar la întrebarea "Ce vrei să te faci când vei fi mare?", răspunsul la acel moment pare simplu: "Vreau să mă fac medic" etc., însă ajunși la adolescență, totul pare din ce în ce mai complicat și puțini mai sunt la fel de hotărâți. Aceasta, cu atât mai mult cu cât în țara noastră, tinerii se află sub influența unui sistem educativ care pune accent mai mult pe teorie decât pe experiență, vocație, talent. Prin

urmare, familia rămâne unul dintre puținele repere de stabilitate, într-o lume care se află într-o schimbare continuă.

Familia influențează tinerii în alegerea unei profesii întrucât, în familie aceștia pot găsi motivele și argumentele alegerii corecte. Părinții sunt pentru copii sursa primară și cea mai puternică de învățare, de sprijin afectiv și securitate. Ei pot avea o influență prin: atitudinile lor, stilul educativ, direcția și măsura ambițiilor. Apoi, ei sunt capabili să îl ajute pe copil să-și

construiască o imagine de sine suficient de pozitivă pentru ca, treptat, el să-și descopere preferințele, interesele, valorile și domeniile de reușită, astfel încât să poată acționa singur.

Pașii de urmat în alegerea rutei liceale:

1. Cunoașterea de sine/ autocunoașterea (aptitudini personale, interese profesionale)
2. Explorare educațională: filiere/profile/specializări învățământ liceal și profesional/dual
3. Decizia de carieră: stabilirea avantajelor/ dezavantajelor prin corelarea potrivirii/nepotrivirii dintre aptitudini personale și interese profesionale:
"ALEG SPECIALIZAREA CARE MI SE POTRIVEȘTE!"
4. Promovare personală/ dezvoltare profesională: identificare puncte tari, puncte slabe, aptitudini personale, interese profesionale, competențe, valori personale, limite, oportunități de carieră conform contextului pieței muncii.

Evaluarea psihoaptitudinală în alegerea rutei liceale/a carierei este esențială!

Scopul evaluării psihoaptitudinale și autocunoașterii este acela de a determina reducerea gradului de alegere a profesiei la "întâmplare", considerând că dezvoltarea personală și autocunoașterea pot conduce la dobândirea unor strategii avantajoase de inserție socio-

profesională, care poate fi esențială pentru evoluția ulterioară a adolescentului, în sensul autorealizării.

Consilierea elevilor în alegerea carierei este o acțiune nu numai de natură educațională, ci și psihologică. Unul dintre cele mai importante criterii în alegerea carierei este tipul de personalitate. Succesul profesional depinde în mare măsură de raportul dintre factorii de personalitate și conținutul muncii.

Consilierea școlară este un proces de orientare – învățare, care se adresează elevilor, părinților și profesorilor cu scopul abilitării acestora cu cele mai eficiente metode, tehnici și procedee de gestionare și rezolvare a problemelor lor educaționale.

Orientarea școlară și profesională este ansamblul de norme, metode și tehnici prin care se asigură educație și formare profesională de calitate, în acord cu particularitățile fizice, fiziologice și psihologice ale individului.

La nivelul învățământului general, formarea personalității elevului poate fi mai bine conturată, în baza unui curriculum de consiliere și orientare, astfel fiind mai bine precizate aspirațiile sale ca efect al unei mai bune cunoașteri de sine. Dezvoltarea și maturizarea personală sunt mai bine conturate, precum și definirea unor interese de cunoaștere și de carieră se exprimă printr-o participare mai susținută a elevilor de liceu la activitățile extracurriculare, dar și printr-o alegere corectă a școlii. Astfel elevii își largesc orizontul de cunoștințe dobândit prin intermediul disciplinelor care alcătuiesc trunchiul comun pentru fiecare profil și specializare în parte.

Inteligența (ca aptitudine generală) reprezintă capacitatea/aptitudinea de a rezolva rapid și corect situațiile noi/problemele vieții noastre.

Aptitudinea - Capacitatea de a realiza o acțiune/ activitate cu cel mai bun rezultat. **CEEĂ CE POT SĂ FAC CEL MAI BINE**

Interesul - Orientarea conștientă către ceva ce-mi place: activitate, persoană, rută liceală
CEEĂ CE VREAU

Orientarea școlară și vocațională vizează dezvoltarea personală și înzestrarea elevilor cu cunoștințele și abilitățile necesare pentru managementul propriului traseu educațional și profesional.

Educația pentru carieră ajută la dezvoltarea de competențe necesare elevilor pentru managementul propriei cariere, vizează de asemenea formarea unei atitudini active orientate, pe de o parte spre autocunoaștere și dezvoltare personală și pe de altă parte spre explorarea oportunității educaționale și profesionale.

Este important să ne alegem traseul profesional în cunoștință de cauză, adică având în vedere interesele și aptitudinile noastre într-un domeniu sau altul. Domeniul

în care ne dorim să ne desfășurăm activitatea profesională ar trebui să fie un domeniu în care să ne facă plăcere să muncim, să simțim că deținem abilități care să ne permită o mai bună realizare a sarcinilor profesională și care să ne aducă satisfacții personale.

Bibliografie selectivă:

1. Lemeni G., Micla M. (coord.) (2004), Consiliere și orientare – Ghid de educație pentru carieră, ASCR, Cluj-Napoca
2. Imagini/design: <https://www.canva/brand>

Cabaua Veronica, prof. consilier școlar

Gânduri de copil...

Prietenia adevărată

Prietenia adevărată e ca o echipă de supereroi, dar în loc de puteri magice, avem încredere, loialitate și râsete. Un prieten adevărat e ca un frate sau o soră pe care ți-ai ales-o singur, cineva care te cunoaște mai bine decât te cunoști tu însuți și te acceptă cu toate ciudățeniile tale.

Imaginați-vă că aveți un coechipier care vă susține întotdeauna, indiferent dacă jucați un joc video sau vă pregătiți pentru un test dificil. Un prieten adevărat este cel care te încurajează să-ți urmărești visele, chiar dacă par imposibile. Ei sunt acolo pentru a sărbători victoriile tale și pentru a te ajuta să te ridici atunci când cazi.

Dar prietenia adevărată nu înseamnă doar momente bune. Înseamnă și a fi acolo unul pentru celălalt în momentele dificile. Un prieten adevărat este cel care te ascultă atunci când ești supărat, care te ajută să-ți usuci lacrimile și care te face să râzi chiar și atunci când ai chef să plângi.

Ca o plantă prețioasă, prietenia adevărată are nevoie de îngrijire. Trebuie să fii un prieten bun pentru a avea un prieten bun. Asta înseamnă să fii sincer, să fii respectuos și să fii dispus să-ți ceri scuze atunci când greșești. Comunicarea este, de asemenea, esențială. Vorbește cu prietenii tăi despre ceea ce simți, împărtășește-ți gândurile și ascultă-i cu atenție pe ei.

Prietenia adevărată este un dar neprețuit. Prețuiește-ți prietenii, hrănește această legătură specială și bucură-te de toate momentele minunate pe care le împărtășești împreună. Și nu uitați, prietenia adevărată este ca un bumerang: primești ceea ce oferi! Așa că fii un prieten bun și vei avea parte de prieteni minunați.

Marcu Sophia, clasa a VII-a A

Bunicii – culcușul sufletului

Casa bunicilor a fost dintotdeauna locul meu preferat, unde zecile de amintiri se întrunesc, creând liniștea sufletească și iubirea întruchipată.

Încă de la primii pași timizi în spațiul curții bunicilor mei puteam simți cum o altă lume îmi binecuvântează privirile. Un alt univers, unul plin de căldură și armonie, mă ademenea lacom în ale sale brațe primitoare, iar, de fiecare dată, mă lăsam captivată de emoțiile spontane ce îmi învăluiau cu repeziciune trupul.

O primă priveliște pe care curtea bunicilor o dezvăluia era formată din două terenuri frumos colorate. O sumedenie de flori înmiresmate ofereau ambiență atmosferei, iar în mijlocul lor, doi copaci fructiferi, ale căror crengi se mișcau țănoș după felul lin al vântului, te chemau mai aproape de ei și de fructele lor bogate. Pășind încet spre dealul proprietății, casa bunicilor zâmbea fericită, aidoma copilului încă rămas în

sufletul meu. Vederea locului care mi-a făcut copilăria mai frumoasă și memorabilă a trezit multe emoții și trăiri în inima mea, ce își amintea cu drag de momentele frumoase petrecute cu bunicii mei în această casă și de necondiționata grijă simțită întotdeauna.

Dorind să simt mai mult, am mers încrezătoare spre grădină, unde susurul râului și cântecul duce al păsărelor m-au întâmpinat călduros. Acolo zeci dintre florile mele preferate, plantate de bunica, și anume trandafirii, îmi ofereau nostalgia și pacea pe care sufletul meu o căuta. Mireasma lor unică și desăvârșită m-a fermecat pe loc, ca de fiecare dată, iar adierea lină a vântului m-a trezit scurt la realitate, rupând hipnoza de amintiri pe care acest loc a adus-o.

Casa bunicilor mei este mai mult decât un simplu spațiu, mai mult decât o casă, o grădină sau o floare nostalgică, amintirile făcând diferența față de alte locuri ale lumii.

Hagighiol Cristina Monica, clasa a VIII-a B

Viața la țară

Viața la țară înseamnă conexiune permanentă cu natura. La țară, ai oportunitatea să trăiești mai sustenabil și să reduci impactul asupra mediului înconjurător. Poți cultiva propriile alimente în grădină, să folosești energii regenerabile și să adopți practici ecologice, care să

protejeze mediul înconjurător, pentru generațiile viitoare. Dar viața la țară înseamnă și agricultură.

Aș putea spune că sunt pasionat de agricultură. Tatăl meu este fermier iar o mare parte din copilăria mea am petrecut-o la fermă. Agricultură este foarte interesantă, are multe etape și nu este deloc ușoară, de exemplu: când este secetă, plantele au nevoie de foarte multă apă, aceasta situație poate fi rezolvată prin mai multe metode de irigație: pivot, acesta este un utilaj lung cu roți și furtune, ce se rotesc pe parecelă, tamburi, sau prin inundare, cu apă adusă de o motopompă, ceea ce implică multă muncă fizică și nopți petrecute în câmp.

Agricultura m-a atras de mic. Nu știam nimic atunci, despre animale și utilaje dar acum știu mult mai multe informații. Într-o fermă sunt diferite animale, oi, vaci, porci, păsari, câini, pisici și multe altele, acestea având nevoie, în permanență de apă, mâncare și un adăpost stabil. Principalul motiv pentru care sunt atras de agricultură este TATA. De la el am învățat noțiunile de bază, și mereu am visat să îl ajut, de aceea încerc, să învăț la școală cât mai mult și să merg să studiez agricultura pentru a-i fi tatălui meu un real ajutor. Chiar dacă tata spune că este o meserie foarte grea și nu oricine este făcut pentru aceasta, eu ador agricultura. Știu că îți trebuie foarte multă experiență și timp pentru aceasta, dar sunt dispus să încerc.

Cât e de minunat să te trezești îmbrățișând zorii vieții simple de la țară, să simți pâcla proaspătă în splendoarea dimineții, pășind curios prin boabele de rouă, să inspiri și să expiri ceața densă și aburindă într-un loc magic, de o puritate clasică, care emană frumusețe și alinare.

Dănilă David, clasa a VI-a A

Știați că ...

- Aproape tot ce mâncăm și purtăm este un produs agricol
- Uită-te în jurul tău, și vei vedea că aproape tot ce mănânci și porți pe tine este un produs al agriculturii. Mâncarea provine de la ferme, și tot agricultura este responsabilă pentru bumbacul și lâna din hainele tale.
- Pentru a cultiva în mod organic în general este nevoie de 2.5 ori mai multă muncă

Primăvara

Primăvara a sosit
Floricele-au înflorit
Mii de păsări călătoare
S-au întors din depărtare.

În poiana înverzită
Mii de gâze tolănite
Stau de vorbă pe-ndelete
Și se pun la cale în pereche.

Haide, soro, să zburăm!
De soare să profităm!
Căci e vremea să cântăm
Să cântăm și să dansăm.

Florea Raluca –Maria, clasa a VIII-a C

Primăvara

În grădină, primăvara
Vine blândă, surâzând
Florile încep s-apară
Soarele le mângâie pe rând.

Fluturașii zboară-n joacă
Albinuțele muncesc.
Mugurii abia se-mbracă
Totul e divin, ceresc.

Păsările ciripesc
Cântecul de bucurie,
Iar copiii le privesc,
Cu uimire și magie.

Primăvară, bine-ai venit!
Cu parfum de veselie
Tot pământul a-nflorit,
Lumea e o poezie.

Balaican David Mihai, clasa a III-a A

Promenade dans la forêt

Un matin un peu tard, une fois entrée dans la forêt de pins dont on pouvait encore apercevoir les gouttelettes de rosée sur ses feuilles, tout semblait différent.

Le vent soufflait gentiment ce merveilleux matin de printemps, tandis que les fleurs en mille couleurs se balançaient arrogamment. La forêt était inondée par les rayons du soleil et l'ombre des sapins qui étaient perceptible sur la terre durcie, complétaient l'atmosphère magique de la forêt. Cet endroit-là était spécial, tu pouvais sentir comment ton âme est envahie de sa chaleur, comment son énergie englobe tout de suite ton corps.

Dans la forêt de pins, le paysage était unique et parfait. Un ancien sentier traversait le trajet vert et au bord de ce sentier, les sapins accueillants et imposants captivaient ton attention, en t'attirant dans la forêt pleine de vie et couleur. Une multitude de jolis animaux avait leur maison au cœur de la forêt, vivant en paix en harmonie et silence éternelle. A mon retour, chaque détail est resté dans mon cœur. La forêt de pins a réveillé beaucoup de sentiments et d'émotions dans mon âme, parmi lesquels les plus intenses ont été le silence et l'amour, mais aussi le goût d'explorer, de vivre et de surprendre de paysages uniques.

Hagighiol Monica, clasa a VIII-a B

Legenda ghiocelului

Darnă în toată puterea ei! Peste tot numai omăt...

Și într-o bună zi, alb și plăpând, ghiocelul sună clopoțelul.

- Cine îndrăznește să mi se împotrivescă? se burzului Baba Iarna, scuturându-și cojoacele de nea și țurțurii de gheață.

Abia după ce se uită bine de jur împrejur, îl descoperă pe ghiocel.

- Tu erai? Tu ți-ai găsit să mi te împotrivești?

Dacă îmi pun mintea cu tine, o să te îngheț la noapte!

- Nu vă mâniați, Babă Iarnă și Moș Omăt, le-a răspuns ghiocelul. Mie Soarele mi-a trimis veste printr-o rază jucăușă, cerându-mi să mă arăt lumii. M-am frecat la ochi și iată-mă!

Peste noapte Baba Iarna și Moș Omăt au chemat Gerul să le vină în ajutor. A mai suflat și Crivățul!

- Unde ești, ghiocelule? au chicotit cei doi. N-ai înghețat? Mai cutezi să ni te ridici împotrivă?

- Drept să vă spun, mi-a fost tare frig. Era să mă smulgă și vântul... Abia am putut să mă pitesc după un bulgăre de pământ. Of, dacă și la noapte va fi la fel de frig, voi muri înghețat!

Soarele, auzind cu câtă bunătate vorbește ghiocelul vrăjmașilor, i-a trimis în ajutor o mulțime de raze calde, întărindu-l. Așa că, de dimineață, alături, și-a putut vedea frații și surorile răsărind printre petice de nea.

- Babă Iarnă, Moș Omăt! răsunau clopoțelii lor în poiană. Babă Iarnă, Moș Omăt, hai să ne jucăm de-a prinselea...

Așa s-a dovedit ghiocelul mai mare decât Iarna, vădindu-și rostul său în lume: acela de a fi cea dintâi floare care să bucure omul la începutul primăverii.

Iordache Ana-Irina, clasa a VIII-a C

Dragobetele

Pe 24 februarie, în fiecare an, românii sărbătoresc ziua lui Dragobete. Aceasta este dedicată iubirii, fiind una dintre cele mai frumoase tradiții ale poporului nostru.

Îndrăgostiții își fac daruri, cei căsătoriți își reafirmă iubirea, iar cei care nu au încă o pereche, acum e momentul cel mai potrivit să o caute. În calendarul popular, Dragobetele marchează renașterea naturii, începutul vremii frumoase și a Primăverii.

Se spune că Dragobete ar fi fost fiul Babei Dochia, un tânăr chipeș și voinic care influența în bine viața oamenilor pe care-i întâlnea. La naștere a avut patru ursitoare de seamă care i-au oferit multe daruri alese. Prima a fost Primăvara care i-a dat iubirea. A doua, Vara, i-a adus dulceața fructelor și căldura dragostei. A treia, Toamna, i-a dăruit un fluier ca să înveselească lumea cu cântecele lui. Ultima a fost Iarna care i-a oferit haine albe cu sclipiri de

diamant. Înzestrat cu aceste daruri, reușea să cucerească toate fetele care-i ieșeau în cale. Astfel a devenit simbolul iubirii. A urcat la munte, unde a învățat graiul plantelor și al animalelor, devenind stăpânul lor. După ce a murit, s-a transformat într-o plantă numită năvalnic. Ea apare în luna mai în toate poienile.

În tradiția populară, se folosește pentru descântece de dragoste și pentru tratarea rănilor.

În unele zone, tinerii necăsătoriți se îmbracă în haine curate, de sărbătoare, și pornesc la cules de ghiocci și vioarele pe care le pun la icoane. La întoarcere, fetele fug spre sat, iar băieții aleargă pentru a le ajunge. Dacă își prind aleasa, îi dă o sărutare ce simbolizează legământul lor pe durata întregului an. De aici și zicala "Dragobetele sărută fetele". Dacă în această zi o fată nu se întâlnește cu un băiat, se crede că tot anul va fi singură. Fiecare tânăr are grijă ca ziua de Dragobete să nu-l prindă singur, deoarece trăiește în singurătate întregul an.

Când ziua era mohorâtă, ploua sau ninge, ei se întâlneau într-o casă unde petreceau și legau prietenii. Tinerele necăsătorite obișnuiau să strângă puțină zăpadă, numită și zăpada zânelor. Aceasta apărea când zâmbeau zânele. Fetele o topeau și apa se folosea pentru descântece de iubire sau în ritualuri de înfrumusețare. Voiau să devină la fel de frumoase ca divinitățile.

În această zi, țesutul, cusutul și treburile grele din gospodărie sunt interzise. Este permisă numai curățenia, pentru că este aducătoare de prosepțime și de spor. Tinerilor le este interzis plânsul, care atrage necazuri și supărări. În ajun, fetele își pun busuioc sfințit pentru a-și afla ursitul.

Se spune că păsările migratoare se adună în stoluri, ciripesc, își aleg perechea și încep să-și construiască cuiburi. Sacrificarea animalelor și păsărilor este interzisă. Unii oameni scot din pământ rădăcini de spânz pe care le folosesc drept leac pentru anumite boli.

Dragobetele este o sărbătoare românească în care iubirea trebuie urcată pe scenă ca să i se dea atenția pe care o merită.

Coca Andreea-Maria, clasa a VIII-a C

Legenda Mărțișorelui

Tradiția asociază legenda cu Baba Dochia, o femeie care a trăit cu mulți ani în urmă.

Se spune că aceasta avea o fată vitregă pe care nu o îndrăgea. Într-o zi de iarnă geroasă, a trimis-o să spele la râu o haină foarte murdară, sperând să nu reușească. Pentru că nu putea să-i scoată petele, ea a început să plângă cu lacrimi amare. A apărut un băiat tânăr și frumos pe nume Mărțișor care a întrebat-o ce s-a întâmplat. Aflând despre soarta ei nedreaptă, îi spune că are puteri magice. Îi dăruiește o floare cu petale albe și roșii și o îndeamnă să mai spele o dată veșmântul, apoi să plece acasă. Acolo constată că haina este albă ca neaua.

Baba Dochia nu crede că haina este curată. Vede floarea în părul fetei și o întreabă:

- De unde ai floarea, căci este încă iarnă?

Pentru că nu a primit niciun răspuns, a plecat chiar ea pe munte să se convingă că a venit primăvara. Nu a uitat să-și ia oile și cele 12 cojoace.

Găsește o para (ban vechi), îi face o gaură prin care trece un fir de lână. De atunci a apărut obiceiul măștișorului.

Ea renunță la cojoace, unul câte unul, crezând că este primăvară. Un ger năprasnic a făcut ca bătrâna și oile sale să înghețe. Potrivit legendei, s-au transformat în stane de piatră.

Mărturie a acestui mit românesc sunt pietrele din Ceahlău.

Neacșu Ana-Maria, clasa a VIII-a C

Spring A season of Renewal and Beauty

Spring is a season of renewal, bringing fresh energy and vibrant colors to the world. As winter fades, nature awakes- trees sprout delicate green leaves, flowers bloom in brilliant shades of pink, yellow, purple and many more and the air fills with the sweet fragrance of blossoms. Birds return from their migrations, filling the mornings with cheerful songs while bees and butterflies dance from flower to flower.

The days grow longer and warmer, inviting people to spend more time outdoors. Parks and gardens burst with life and gentle breezes carry the scent of fresh grass and blooming flowers. Spring rain sustains the Earth, leaving behind shimmering landscapes under the warm sun.

Spring is also a season of new beginnings. It's a time to shake off the cold of winter and embrace growth, whether by planting trees or flowers, starting new projects, or simply enjoying the beauty of the changing world. This season reminds us that change is natural and beautiful, offering a sense of hope and renewal.

With its warmth, color and energy, spring inspires people to step outside, explore and appreciate the wonders of nature. It's a time to celebrate life's small joys-walking under cherry blossoms, feeling the sun on your skin or hearing the laughter of children playing in the park. Spring is a reminder that after every cold and dark season, warmth and light will always return.

Cabaua Sara, grade: 6th A

Sezonul reînnoirii

Câteodată, stau și mă-ntreb:
"Cum poți fi așa de frumoasă?
Oare... tu mereu ai fost așa?!
Spune-mi, primăvară !
Răspunde-mi!"

Tăcere...

Cuvintele nu ni le poți arăta,
Dar ne-arăți prin puritatea și afecțiunea ta,
Că răspunsul este "da"!
Dacă-ai putea,
Ți-aș da întreg văzduhul

Și inima mea,
Tu cu nimeni și nimic nu te vei asemăna!
Cu fală te-ai arătat
Și luminează ne-ai dat
Cu mult curaj ne-ai mângâiat
Cu adiere ne-ai ascultat.
Cuvintele nu sunt destule
Să explice frumusețea ta!
E timpul să strălucești,
Nu mai sta în umbră,
Draga mea!

Caramfil Bianca-Elena, clasa a V-a A

Gânduri pentru mama

Mother- holy icon

You are an angel on earth
Your eternal holy image
That illuminates my heart
From the moment of my birth.
Your saintly face
That ever thrills me
You will always be my symbol
The holy light in my soul
That will never die
As long as I am alive

Aldea Isabel Maria, clasa a VI-a A

Mama

Copilăria fermecată se pierde încet, încet în
negura timpului.

Binecuvântat este cuvântul mama!

Un înger divin cu glas cald ca raza soarelui
de mărțișor, ochi blânzi și strălucitori ca stelele de
pe cerul senin, o mână plină de iubire ce te alintă cu
drag, un zâmbet ușor ca briza mării, aceasta este
mama.

Zi de zi îmi picură în suflet bunătatea și
frumusețea lumii. Îmi deschide uși spre tărâmurile
nevăzute, spre necunoscut și frumos, dându-mi din
frumusețea ei sufletească.

Mama este buchetul cu flori de primăvară,
iar eu sunt ghiocelul din el: fragil și inocent. Din
palma ei zboară dorințele care mi se vor împlini. Inima ei a strâns bucurie și bunătate care îmi
pot alunga norii de tristețe, iar sărutarea ei îmi aduce zâmbetul pe buze.

Suavă ca un ghiocel,
Obrajii de lălea,
Parfumul fin de trandafir,
Așa e mama mea.

Comișan Mario-Mădălin, clasa a VI-a B

Mama - ființa cea mai iubită

Mama este cea mai importantă ființă din viața mea. Ea este cea care mi-a oferit viață, grijă și iubire necondiționată.

Chipul mamei mele radiază mereu bunătate și blândețe. Ochii ei verzi sunt plini de căldură, iar vocea ei are darul de a mă liniști chiar și în cele mai grele momente. Mâinile ei, deși obosește uneori, îmi oferă cea mai caldă îmbrățișare, care mă face să mă simt iubită și apreciată.

Mama este o persoană extraordinară. Ea reușește să îmbine toate responsabilitățile zilnice, fără să se plângă vreodată. Chiar și atunci când este obosită, să găsește mereu timp să mă ascult, mă ajute la teme sau să-mi spun o vorbă bună. Învăț de la ea ce înseamnă răbdarea, bunătatea și puterea de a merge mai departe indiferent de greutate. În zilele în care sunt trist sau am o problemă, mama este prima persoană la care alerg. Ea știe mereu ce să spună că să mă facă să zâmbesc și să privesc viața cu mai mult optimism. Îmi oferă cele mai bune sfaturi și mă încurajează să lupt pentru visurile mele.

Mama este eroul meu și îi voi fi mereu recunoscătoare pentru dragostea, răbdarea și sacrificiile ei.

Comșa Iulia - clasa a II-a A

New message

← → ↺

☆ ☰

To

julie@france.com

Subject

Weekend prochain

Salut Julie,

Aujourd'hui, mes professeurs m'ont dit que le weekend prochain nous allons participer à une sortie de classe. J'ai aimé cette idée et donc j'ai pensé à toi. Je sais que tu aimes beaucoup les sorties. Je pense que cette sortie peut nous rapprocher.

Si tu veux sortir avec moi j'en ai aussi des détails. Nous allons aller dans le parc de la ville en bus. Les professeurs ont dit que nous pouvons chanter ou danser, nous pouvons aussi nous détendre sur l'herbe. Nous pouvons manger des choses sucrées, jouer au tennis ou au football ou parler de notre semaine.

Je pense que cette sortie peut être amusante. Je suis enthousiasmée.

J'attends ta réponse.

Gros bisous, Christine

▼

📎 🖼️ 😊 🔍

Send

Hagighiol Cristina-Monica, clasa a VIII-a B

Gânduri de copil...

Locul meu de poveste

Mă numesc Gabriel și am 10 ani. Sunt din Măcin, un oraș minunat aflat în județul Tulcea. Aici m-am născut, aici învăț și tot aici descopăr, zi de zi, frumusețea locului în care trăiesc.

Măcin este ca un colț de rai! Munții Măcinului, cei mai vechi munți din România, înconjoară orașul și îi oferă un farmec aparte. Îmi place să privesc crestele lor semețe și să ascult poveștile despre locurile acestea pline de istorie. Fluviul Dunărea curge lin aproape de oraș, iar natura este bogată și plină de viață.

Îmi petrec timpul liber jucându-mă cu prietenii și explorând locurile frumoase din jurul orașului. Îmi place să merg în drumeții pe potecile munților și să admir peisajele care par desprinse dintr-o carte de basme. În zilele de vară, razele soarelui mângâie dealurile acoperite de iarbă, iar păsările cântă melodii vesele.

Sunt mândru că sunt din Măcin, acest loc magic unde natura și istoria se împletesc atât de frumos. Sper ca într-o zi să pot arăta și altora cât de minunat este spațiul meu natal!

Pădurescu Marian-Gabriel, clasa a IV-a C

O zi cum n-ai vrea

Când mărunul discordiei este aruncat, totul se scufundă în dezastru. Găinile zboară, ouăle sunt peste tot, iar țipetele disperate ale unui cocoș se aud pe fundal.

Dar să începem cu începutul. Mama se plânge în fiecare zi că o vulpe ne mănâncă găinile. Azi ne-a furat trei și a spart zece ouă. Am poreclit-o "Doctor furem de latro." Părinții mei decid să plece la cumpărături, dar fac o mare greșală, mă lasă singură acasă.

O sun pe Lena, prietena mea cea mai bună. Oricum mă plictisesc de moarte! Se lasă așteptată, deoarece este mai rău decât miresele. Ajunge peste o oră și decidem să jucăm "Baba oarba."

Din coteț se aude un zgomot ciudat. Își dă jos batista de la ochi și mergem să vedem ce se întâmplă. Îl găsim pe Doctor furem de latro dând iama prin găini. Încercăm să-l prindem, dar dumnealui intră în casă, noi după el și găinile după noi. Găinile zboară peste tot, el prinde una, iar găinațul împrăștie prin sufragerie.

se

În acest moment nefericit vin părinții. Ceea ce văd este haos. Eu și Lena suntem zgâriate, hoțul are prada în gură, iar cocoșul țipă.

Ce a urmat, nu vă mai spun, dar măcar am un nou covor din blană de vulpoi.

Fedot Alyona-Alexandra,
Clasa a VI-a B

Matematică distractivă

Rețeta de cozonac gândit matematic

Matematica ne ajută nu doar să măsurăm ingredientele cu precizie, ci și să optimizăm procesul de preparare pentru un cozonac perfect. Vom folosi proporții, fracții și formule pentru a obține un cozonac pufos și delicios!

Formula de bază:

Un cozonac perfect respectă raportul ideal între ingrediente:

Făină : Lichide : Grăsimi : Zahăr = 5 : 3 : 1 : 1

Asta înseamnă că pentru fiecare 5 părți de făină, avem 3 părți lichide (lapte + ouă), 1 parte unt și 1 parte zahăr.

Ingrediente pentru 2 cozonaci mari (1 kg făină)

(Matematica scalen: Raport 5:3:1:1 aplicat la 1 kg făină)

Făină – 1 kg (1000 g)

Lapte – 300 ml (30% din masa făinii)

Ouă – 3 ouă mari (~150 g, adăugate la lichide)

Drojdie – 50 g proaspătă (sau 14 g uscată, ~1,4% din masa făinii)

Zahăr – 200 g (20% din masa făinii)

Unt – 200 g (20% din masa făinii)

Sare – 10 g (1% din masa făinii)

Coajă de lămâie și vanilie – după gust

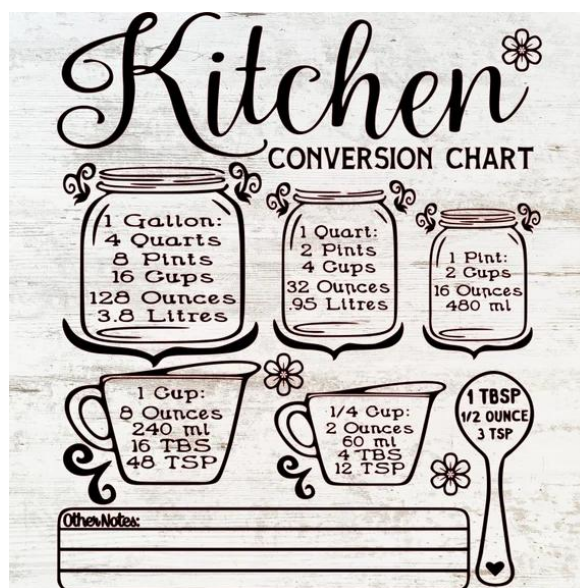
Pentru umplutură:

Nuci măcinate – 200 g

Cacao – 2 linguri(in general o lingura are o cantitate de aproximativ de 10 g , dar atenție la cacao ca are o densitate mai mare si v-a îngroșa compoziția)

Zahăr – 100 g

Albuș bătut spumă – 2 buc

Pași de preparare optimizați matematic

1. Activarea drojdiei (Formula fermentației: zahăr + drojdie → CO₂ + alcool)

Amestecăm drojdia cu 1 lingură de zahăr și 100 ml lapte cald, lăsam 10-15 minute.

2. Pregătirea aluatului

Într-un bol mare, punem făina (1000 g).

Facem o adâncitură și turnăm laptele (200 ml rămas) și ouăle bătute.

Adăugăm drojdia activată și amestecăm.

Incorporăm zahărul și untul topit (dar nu fierbinte).

Frământăm 30-40 minute (ciclul optim de dezvoltare a glutenului).

3. Dospirea (Regula dublării volumului: temperatura optimă = 25-28°C, timp = 1,5-2 ore)

Lăsam la crescut într-un loc cald până își dublează volumul (~2 ore).

4. Formarea și umplerea

Împărțim aluatul în două bucăți egale.

Întindem foi, adăugăm umplutura și rulăm.

Punem în tăvi și mai lăsăm la dospit 30-40 minute.

5. Coacerea (Legea temperaturii uniforme: 170-180°C timp de 45-50 min)

Ungem cozonacii cu gălbenuș și lapte.

Coacem la 180°C timp de 45-50 minute.

Rezultatul Final

Datorită raporturilor matematice și proceselor optimizate, obținem un cozonac pufos, bine crescut și echilibrat la gust. Așa că, atunci când gătim cu matematică, rezultatul este garantat!

Tema pentru acasă : ce proporții ar trebui să avem dacă am face cozonacul din 2,5 kg de făină?

Marin Alina, profesor de matematică

Ziua numărului π - 14 Martie.

π , un cerc și o rază

π - un număr fără sfârșit
În cercuri se pierde în zbor
Fiecare cifră ne-a uimit
În taina ta nu e un nor.
Cu tine măsurăm și visăm,
Fără capăt și fără hrană
O lume întreagă formăm
În cerul tău, π ne adunăm.
Neacșu Stelian, clasa VII-a B

π , un număr fără sfârșit

Trei virgulă unu patru unu
Șir nesfârșit ce-și țese drumul
Rotund și plin de taine vii
Ascuns în cercuri, tu ești π .
Nu te oprești, nu ai hotar
3,1415.....rămâi bizar,
Un dans de cifre infinit
Un mister pur nedeslușit !
Feodor Luca Gabriel-VII B & Roșu George Nicolae-VII B

Legătura dintre numărul π și fotbal

Matematica, și în special numărul π (π), joacă un rol important în fotbal, chiar dacă nu este mereu vizibil. π este esențial în geometrie și fizică, iar în fotbal îl regăsim în mai multe aspecte ale jocului.

Mingea de fotbal și π

Mingea de fotbal este aproape o sferă și are un diametru fix. Formula pentru circumferința unei sfere este:

$$A=4\pi R^2 \quad C=\frac{2}{\pi R}$$

unde r este raza mingii. FIFA stabilește că mingea oficială trebuie să aibă o circumferință între 68-70 cm, iar π ajută la calcularea razei corecte pentru a respecta regulile jocului.

Loviturile și traiectoria mingii.

Când un jucător șutează mingea, aceasta urmează o traiectorie curbă, datorită forței aplicate și efectului Magnus (care influențează mingile cu efect). Această traiectorie poate fi descrisă folosind ecuațiile cercului și parabolilor, unde π este un element fundamental.

Stadionul și terenul de fotbal.

Chiar și designul unui stadion folosește π ! Formele curbe ale tribunelor sunt calculate folosind formule geometrice care includ

acest număr. În plus, dacă luăm centrul terenului, cercul de la mijloc are un diametru fix, iar perimetrul acestuia este dat de formula $P = 2\pi r$.

Strategii și statistici

Analizii din fotbal folosesc π în calculele legate de pase, unghiuri de șut și distribuția jucătorilor pe teren. Geometria și trigonometria, care se bazează pe π , sunt utilizate pentru a analiza tactici și poziționare optimă.

Concluzie

Deși π nu se vede direct pe teren, el este prezent în fiecare meci, de la mingea folosită până la strategii și calcule precise. Așa că data viitoare când vezi un gol spectaculos, amintește-ți că matematica și π joacă și ele un rol important în fotbal!

Marin Alina, profesor matematică

Un număr lung și infinit
În formule e vestit .
În cercuri mereu mă găsești ,
Dar sfârșitul meu nu-l ghicești!

Boțea Andreea, clasa VII a-B

Ghicitori

Sunt un număr special , fără sfârșit ,
În matematica , sunt mereu folosit .
Cu cercuri mă simt în largul meu ,
Unde se afla raza și diametrul meu .
Ce număr sunt , tu îmi știi numele,
Un simbol în știința din vechile zile !

Rusu Andrei, clasa a VII a B

Tradiții de primăvară

Legenda ouălor roșii

Tradiția spune că în Joia Mare din Săptămâna Patimilor gospodinele vopsesc ouăle roșii care vor fi ciocnite în noaptea Învierii. Acest obicei este unul dintre cele care patronează întreaga Sărbătoare a Învierii, ciocnitul lor fiind asociat și cu rostirea cuvintelor ”Hristos a Înviat!” și ”Adevărat a Înviat” care devin salut al credincioșilor până la Înălțarea Domnului.

Ceea ce puțini dintre noi știu este că vopsitul ouălor este o practică veche care își are originile în cultura antică. Se crede că ouăle erau considerate daruri de preț, simbolul echilibrului și al vieții, al renașterii și al fertilității.

Egiptenii aveau un loc de cinste pentru ouă pe care le considerau simboluri ale eternității și ale lumii, datorită formei perfecte.

în
practicat

dar. În timp, obiceiul a fost transmis apoi și creștinilor, fiind încă în țări din Europa și Asia. Chiar dacă în unele țări europene obiceiul a dispărut, în România a fost păstrat de sute de ani, fiind dezvoltate noi tehnici de vopsire , unele ajungând la nivelul de artă, recunoscute la nivel internațional, cum sunt ouăle încondeiate în Bucovina și Banat.

Totodată, se crede că tradiția vopsitului ouălor provine de la chinezii din antichitate, obicei apărut cu mai bine de 2000 de ani înainte de nașterea lui Iisus Hristos. Acestea erau considerate simbol al echilibrului și erau oferite

Eremia Elena-Cristina, clasa a VIII-a C

Maslenița – Săptămâna Clătitelor (Веселая Масленица)

Rușii – lipoveni formează o comunitate pitorească, plină de vitalitate, care știe să se bucure de viață, dar și să fie fermă atunci când e vorba de principiile sale, mai ales cele religioase. Rușii – lipoveni au ales să rămână credincioși ritului vechi, care se referă la un anumit tip de slujire religioasă, dar și folosirii limbii slavone în biserică. Însă, deși credința ocupă un loc atât de important în viața lor, lipovenii au reușit să îmbine religia cu o poftă incredibilă de viață.

Maslenița, este una dintre cele mai importante sărbători care marchează sfârșitul iernii și începutul primăverii. Este o sărbătoare veche, de origine păgână, preluată și adaptată de creștinism. Lipovenii respectă această tradiție cu multă bucurie, iar obiceiurile includ:

- ⇒ Pregătirea blinilor (clătite tradiționale rusești), simbol al soarelui și al reînnoirii.
- ⇒ Organizarea unor mici petreceri comunitare cu dansuri și cântece.
- ⇒ Arderea unei păpuși din paie, simbolizând alungarea iernii și primirea primăverii.

Postul Mare și Paștele (Пасха)

Fiind ortodocși de rit vechi, lipovenii respectă cu strictețe Postul Mare, care durează 7 săptămâni. Postul presupune abținerea de la carne, lactate și ouă, dar și o purificare spirituală prin rugăciune și spovedanie. În prima săptămână a *Postului Mare*, era și este obligatoriu să mergi la biserică să te spovedești, primind de la preotul duhovnic, drept "pedeapsă" pentru păcate, un anumit număr de mătănii pe care urmează să le faci în decursul postului.

Înainte de Paște, există mai multe tradiții:

- Curățenia de primăvară și alungarea duhurilor rele. La începutul primăverii, în special înainte de Paște, casele lipovenilor erau curățate temeinic. Se credea că praful și murdăria adunate peste iarnă atrag spirite rele. În unele sate, femeile ardeau ramuri uscate de ienupăr pentru a purifica gospodăria.

- Hodî gnevati – „Plecarea mâniei”: în unele sate de ruși lipoveni, exista obiceiul ca, înainte de Paște, tinerii să își ceară iertare unii altora și să lase conflictele în urmă. Cei certați se întâlneau în fața bisericii sau pe ulița satului și își strâneau mâna în semn de împăcare.

- Vopsirea ouălor în Joia Mare- Culoarea dominantă este roșu, simbolizând sângele lui Hristos, dar se folosesc și alte culori naturale.

- Pască și kulici: Se coc preparate tradiționale precum kulici (un cozonac înalt, aromat, decorat cu glazură albă) și pască cu brânză.

Săptămâna Mare, cunoscută în tradiția rușilor lipoveni ca "*Страстная неделя*" (Strastnaia Nedelia), este o perioadă de profundă semnificație spirituală, marcată printr-o serie de slujbe și ritualuri specifice. În comunitățile lipovenești din județul Tulcea, precum Slava

Rusă, Carcaliu și Jurilovca, aceste tradiții sunt păstrate cu sfințenie și reflectă o moștenire culturală bogată.

În timpul Săptămânii Mari, credincioșii participă la diverse slujbe, printre care:

- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite (*Литургия прежде освященных даров*): O slujbă specifică Postului Mare, oficiată în primele zile ale săptămânii.
- Denia celor 12 Evanghelii: O slujbă deosebită care are loc în Joia Mare, unde se citesc cele 12 Evanghelii ce relatează patimile lui Hristos.
- Prohodul Domnului: Slujba din Vinerea Mare, în care se cântă imnuri ce comemorează îngroparea lui Iisus

În noaptea de Înviere, lipovenii participă la slujba religioasă, iar apoi trebuie să fie prezenți și la Sfânta liturghie unde se sfințesc coșurile cu ouă, kulici și pască.

Gherasim Emilia & Andreiov Sofia, clasa a VII-a A

La pas prin Dobrogea

E luna martie și neașteptat de cald pentru această perioadă. Dacă vă plac călătoriile, vă invit să mă însoțiți pentru a vizita frumoasa Dobroge și împreună să descoperim câteva obiective turistice care, din punctul meu de vedere, reprezintă cartea de vizită pentru acest ținut binecuvântat dintre Dunăre și mare.

Pentru început poposim la cetatea Dinogetia o fortificația militară cunoscută sub denumirea de „La Bisericuța”, care a funcționat între secolele I – III. A fost casa mai multor forțe militare importante precum celebra Legio V Macedonica, Legio I Iovia sau a cohortelor I Cilicum sau II Mattiacorum. Se știe faptul că în timpul Licinius (308-324) unul dintre împărații care i-a prigonit pe creștini, aici au fost martirizați mai mulți militari romani care nu vroiau să renunțe la credința în Cruce. Cetatea romană Dinogetia a fost distrusă în anul 559 de kutrigurii conduși de căpetenia Zabergan. Locuire a mai existat timp de aproape un secol, dar apoi vechiul oraș a fost părăsit, într-o perioadă în care zona era puternic afectată de migrația triburilor slave. După ce ne-am bucurat privirea pornim spre rezervația „Valea Fagilor” cu o suprafață totală de 154 ha, situată pe drumul județean Luncavița-Nifon. Aceasta reprezintă o insulă relictară de fagi ascunsă într-o vale îngustă și umedă, la peste 300 km distanță de făgetele carpatice. Exemplarele întâlnite aici ating dimensiuni de 1 m grosime și 38 de m înălțime. Răcoarea pădurii, bogăția vegetației nu te lasă să pleci. Totuși ne-am propus să vizităm cetatea Enisala sau fortăreața medievală Yeni-Sale ce a fost construită în a doua jumătate a sec. XIV-lea, cu scop militar și pentru a supraveghea drumurile pe apă și pe uscat din regiune. În această zonă au fost descoperite numeroase monede (bizantine, genoveze, moldovene, muntene, tătarăști, turcești), care vin să ateste rolul multiplu (militar, politic, administrativ, economic) pe care l-a îndeplinit cetatea. Un

element arhitectonic deosebit este reprezentat de bastionul porții principale, cu arcadă dublă, cu un arc în zona centrală; denumită arcadă oarbă, este de origini orientale dar apare și în Țările Române – la Cetatea Neamțului, la bisericile ctitorite de Ștefan cel Mare.

În apropiere se află o altă cetate -Cetatea Argamum, în locul numit Capul Dolosman întemeiată în jurul anilor 670-660 î.Hr de grecii din Milet, sub denumirea de Orgame și reprezintă prima așezare atestată de un izvor scris. În anii 100 d.Hr a fost cucerită de români și primește numele Argamum. În situl arheologic Dolosman a fost descoperit un mormânt antic de incinerare pe rug numit „Mormântul Întemeietorului”.

Sper că ați fost încântați de ce am descoperit și dacă ne grăbim putem prinde un superb apus de Soare în Cheile Dobrogei. Acestea au o vechime de aproape 2 milioane de ani fiind alcătuite din calcare jurasice și cretacice suprapuse pe cele mai vechi roci de pe Pământ -șisturile verzi precambriene (2000 milioane ani vechime).Reprezintă o zonă foarte veche, în care se întâlnesc la tot pasul urmele recifilor jurasici de vârstă paleozoică, formați în mările jurasice și cretacice și care păstrează încă formele foștilor atoli. Practic, aici au fost primele urme ale dinozaurilor din România. Ele sunt săpate pe o lungime de aproape 2 kilometri de pârâul Vistorna, un afluent al râului Casimcea, și sunt reprezentate prin stânci mezozoice în formă de turnuri alcătuite din calcare de origine coraligenă;aceste stânci reprezintă atoli pietrificați de-a lungul milioanelor de ani, după retragerea Mării Tethys. Dacă știi să te orientezi vei ajunge cu ușurință la peștera „La Adam”, o peștera unică pentru că aici s-au descoperit numeroase fosile, cea mai importantă fiind un molar care aparține lui homo sapiens fossilis, cu o vechime de aproximativ 100.000 de ani.Interesant, nu?

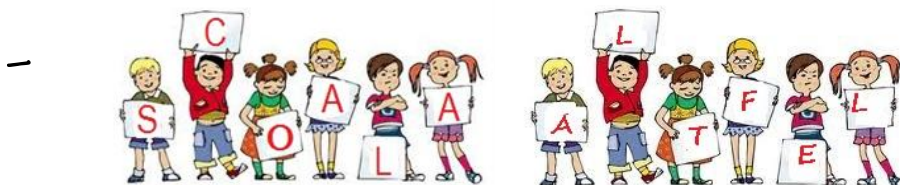
Soarele, obosit se retrage, iar întinericul ca o mantie moale acoperă stâncile golașe. E timpul să ne întoarcem. Gândul îmi fuge spre locurile vizitate. Minuni ale naturii, minuni ale oamenilor! Ne apropiem de casă, și trecem pe lângă străjerii hercinici ai Dobrogei de Nord. Martori în timp la diferite evenimente și fenomene, au o poveste ce ne face mândri că locuim în brațele lor. Povestea lor și a multor alte locuri minunate o voi spune altădată, însă să știți că „**Cine cunoaște Dobrogea o iubește pentru totdeauna!**”(George Vâlsan)

<https://turism-macin.ro/ro/obiective/cetati/cetatea-dinogetia/>

<https://www.descoperadeltadunarii.ro/cetatea-argamum-straja-razim/>

<https://discoverdobrogea.ro/cheile-dobrogei-cele-mai-vechi-chei-din-romania/>

Neagu Matei Ioan, clasa: a VII-a A

Programul ”Școala Altfel”, derulat în perioada 3 – 7 martie 2025, a reprezentat pentru elevii clasei a II-a B un prilej de bucurie. Detașați de cărți și caiete, ei au participat cu entuziasm la activitățile desfășurate, care au avut ca punct de plecare nevoile și interesele lor.

Atmosfera din această săptămână a fost una specială, în care s-a încurajat comunicarea, colaborarea și învățarea prin experiențe practice.

”Școala Altfel” a debutat cu vizita la Secția de Pompieri Măcin, unde oameni dedicați profesiei, au prezentat într-o manieră plăcută și atractivă ce presupune această meserie. Mașinile de luptă împotriva incendiilor, cu sirenele pornite, au stârnit un val de curiozitate. ”Eroii” care își riscă viața pentru a salva oameni au explicat pe înțelesul copiilor utilitatea autospecialelor, percepute de cei mici ca un simbol al siguranței și al protecției.

O altă activitate interesantă a fost susținută cu profesionalism și devotament de către agenții de circulație din cadrul Poliției Orașului Măcin. Aceștia au discutat cu elevii despre regulile de circulație, siguranța rutieră și profesia de polițist. Echipamentele speciale prezentate

au declanșat o avalanșă de întrebări privind funcționalitatea și importanța lor, la care specialiștii au răspuns cu multă răbdare și lux de amănunte.

Excursia în localitatea Greci, din județul Tulcea, a fost motiv de relaxare, dar și ocazie de a învăța lucruri noi într-un mod practic.

La secția de confecții SC. Moda Service, elevii au fost așteptați cu drag. Întregul personal, amabil și primitor, a oferit copiilor informații

legate de utilaje sau de procesul de producție, în general.

Bucuria a fost mare atunci când au primit seturi creative de cusut. Angajații secției au fost mereu alături de ei și i-au ajutat să realizeze produsele (penare, poșete). Acest atelier interactiv a contribuit la dezvoltarea abilităților practice și la stimularea creativității. Ziua a continuat cu un tur al Centrului de Informare Vizitare Greci, situat în Parcul Național Munții Măcinului. Cu ajutorul ghidului, elevii au avut ocazia să exploreze flora și fauna orizontului local.

O altă activitate de succes a reprezentat-o vizită la Oficiul Poștal Măcin. Aceasta a avut în vedere formarea competențelor prevăzute de programa școlară, dar și faptul că în era tehnologiei, ar trebui să nu uităm de lucruri simple, care aduc bucurie celor dragi. Scrierea și trimiterea unei felicitări, utilizând serviciile poștale, este doar un exemplu în acest sens. Astfel, cu ocazia zilei de 8 Martie, elevii au confecționat felicitări pentru mama, ființa cea mai dragă, au scris mesaje de suflet, respectând convențiile de bază și le-au expediat prin poștă.

Sperăm ca peste ani, să mai trimită cineva o felicitare sau o scrisoare celor dragi!

Mii de mulțumiri partenerilor noștri (ISU Delta Tulcea - Secția de Pompieri Măcin, Poliția Orașului Măcin, Secția de confecții Greci - SC. Moda Service, Administrația Parcului Național Munții Măcinului - Centrul de Informare Vizitare Greci și Oficiul Poștal Măcin) pentru toate aceste experiențe educative, de neuitat pentru cei mici, care au contribuit la formarea și dezvoltarea lor!

Suciu Maria, profesor pentru învățământul primar

desenele au fost realizate de Bucătaru Andra – Maria & Bărbieru Filip - Andrei, clasa a II-a B

Excursia

În cadrul Programului "Școala Altfel" am mers cu colegii la Centrul de Vizitare Greci. Aici am aflat informații fascinante despre flora și fauna zonei. Am văzut expozate cu specii rare și protejate, precum broasca țestoasă de uscat și stejarul pufos. Excursia a fost o experiență educativă și distractivă, lăsându-ne amintiri frumoase!

Tănase Efrem – Ioan, clasa a II-a B

Desen realizat de Jordan Anais – Maria, clasa a II-a B

Săptămâna Altfel

Săptămâna Altfel a venit,
Iar noi ne-am pregătit!
Prima zi din săptămână,
Am plecat cu voie bună
Pompierii să-i privim,
Sfatul să le urmărim,
De foc să ne ferim
Și mai puternici să fim!
Marți, noi am învățat
Să fim atenți la traversat!
Miercuri, în excursie am pornit

Și la secția de confecții am oprit.
Joi, scrisoare am scris cu mânuța
Apoi am dat fuga
La poștă să o timbrăm
Pe mama să o bucurăm!
Vineri ne-am relaxat!
De vorbă am stat,
Desene am făcut
Și săptămâna frumos a trecut!

Duțu Rareș, Clasa a II-a B

O acțiune de voluntariat

Amenajarea spațiului verde al școlii

Pe parcursul celor patru ani petrecuți în școală, am participat la mai multe acțiuni de voluntariat, dar cea care mi-a plăcut și m-a inspirat cel mai mult a fost amenajarea spațiului verde din curtea școlii noastre. Este activitatea la care mi-aș dori să particip ori de câte ori voi avea ocazia.

În primul rând, ceastă inițiativă de voluntariat este despre îmbunătățirea aspectului școlii, iar în al doilea rând, vizează implicarea activă a elevilor, între care se leagă prietenii strânse și durabile. De asemenea, crește și responsabilitatea față de mediul înconjurător.

Prin plantarea florilor de sezon, crearea de spații verzi, confecționarea căsuțelor pentru păsărele, îngrijirea copacilor, mi-au dat șansa să contribuim personal la transformarea locului unde îmi petrec majoritatea timpului, într-un spațiu plăcut, prietenos, plin de culoare și ciripit de păsărele.

Haideți să fim parte din schimbarea pe care vrem să o vedem în jurul nostru!

Cheachi Emir, clasa a III-a A

Pasiuni...pasiuni

Art, my passion

Art has always been more than just a hobby for me, it is a deep passion that flows through every brushstroke, every color choice, and every creation. It is the way I express emotions, thoughts, and experiences in a world that often feels too chaotic to communicate through words alone. From a young age, I found peace in the act of creating. Whether it was sketching a picture on a piece of paper or experimenting with different paints, art allowed me to escape into a world where everything made sense.

It is in art that I can freely express myself, transitioning simple ideas into meaningful works.

The beauty of art is in its ability to connect with others, to create emotions, and inspire. A single painting, sculpture, or photograph has the potential to tell a story without saying a single word. For me, art is a universal language that brings people together, regardless of their background or beliefs. Over the years, my passion for art has grown stronger. Each new project is an opportunity to learn something new. The process of creating, of taking a blank canvas and bringing it to life is both challenging and and incredibly

rewarding. Even when the results don't turn out exactly as I planned, I know that each mistake teaches me something valuable.

Art is more than just a passion, it is a way of life. It shapes how I see the world and how I connect with it. Through art, I can share my perspective, inspire others, and continue to grow both as an artist and as a person. The journey of creativity is endless, and I am grateful to be able to walk this path every day.

Pletea Darius, clasa a VI-a A

Art - How art touches the human soul

So often, we forget to truly appreciate art and the effects it can have on our mental health. It can bring us peace, joy and inner wellness. Art can capture emotions, memories and express ideas in a way that words can't.

Studies have shown that people who participate in creative activities have increased levels of joy and relaxation. Many people find that art helps them express emotions without having to put them into words, since the things that we feel are sometimes so complicated to the point where they are hard to express.

It can also help open up your mind to new possibilities - we may encounter art that forces us to see things in a whole other perspective, telling stories that make us feel emotions we have never encountered before.

Whether you are the one creating or the one seeing art, there are many mental health benefits associated with it. The artistic process helps us relax while giving us an opportunity to explore our emotions in a meaningful way. So why not start spending some time appreciating the beauty around you? - Your mind and soul will thank you!

Amărăzeanu Sofia, clasa a VI-a A

My passion is music

Music is not just sound or a mix of notes—it is a journey of emotions, a way of expressing myself, and something that is always part of my life. It is more than just a hobby; it is a piece of who I am, a way to feel, understand the world, and connect with others.

For me, music has a special power. Whether I am listening, singing, or even trying to create something new, I feel like I can express my thoughts and emotions without needing

words. Every song tells a story, every note carries a feeling, and every rhythm gives me energy or helps me relax. Music inspires and motivates me, helps me through.

One of the things I love most about music is how it can change my mood. When I feel sad, a beautiful melody can comfort me. When I am happy, an upbeat song makes me want to dance. When I need to focus, soft music helps me concentrate. It is amazing how music can match every feeling and situation in life.

I also love discovering new genres, artists, and styles. Every song I hear teaches me something, brings back memories, or makes me dream. Sometimes, a song can remind me of a special moment or a person. Other times, it can take me to places I have never been, just by closing my eyes and letting the music carry me away.

Music is a universal language that brings people together, no matter where they come from or what language they speak. Even if we don't understand the lyrics, we can still feel the emotions in the melody. That is what makes music so magical—it connects hearts without needing words.

For me, life without music would be dull. It is my escape, my inspiration, and the way I find balance. No matter what happens, music is always there for me, making every day a little more special. My passion for it will never fade because music is not just something I enjoy—it is a part of who I am.

"Where words fail, music speaks."

Dabija Eva Maria, clasa a VI-a A

Acordeonul – un instrument magic

Cântatul la acordeon este o artă fascinantă, ce îmbină tehnica și pasiunea pentru muzică într-un mod unic. Instrument cu o istorie bogată, acordeonul este apreciat în multe genuri muzicale, de la folclor și muzică populară, până la jazz, tango și muzică clasică.

Unul dintre aspectele speciale ale acordeonului este capacitatea sa de a produce atât linia melodică, cât și acompaniamentul simultan, ceea ce îl face un instrument complet. Claviatura din partea dreaptă permite interpretarea melodiilor, în timp ce butoanele sau clapele din partea stângă sunt folosite pentru acorduri și bas, oferind un sunet armonios și dinamic.

Pentru a deveni un bun acordeonist, este necesară o coordonare excelentă între mâini, un simț dezvoltat al ritmului și o bună înțelegere a frazării muzicale. Studiul acestui instrument implică exerciții de tehnică, învățarea diferitelor stiluri muzicale și dezvoltarea expresivității interpretative.

Acordeonul este întâlnit în multe culturi muzicale din întreaga lume. În România, de exemplu, este un instrument esențial în muzica populară, fiind folosit pentru acompanierea horelor și sârbelor. În Argentina, este un element central în tangoul tradițional, iar în Franța, sonoritatea sa distinctă contribuie la farmecul muzicii de cafenea și bal murette.

Pe lângă faptul că este un instrument versatil și expresiv, acordeonul are și un farmec aparte, reușind să creeze o conexiune specială între interpret și ascultători. Cântatul la acordeon nu este doar o activitate muzicală, ci și o modalitate de a transmite emoții, de a spune povești și de a aduce oamenii împreună prin puterea muzicii.

Evduh Dragos-Ioan, clasa a VI-a A

Women's handball

Women's handball is a dynamic and exhilarating team sport that showcases the remarkable athleticism, skill, and tactical acumen of female athletes. Played on a rectangular court, two teams of seven players each strive to score goals by propelling a ball into the opponent's net. The game is characterized by its fast-paced nature, demanding quick reflexes, precise passes, and powerful shots.

The rules of women's handball are designed to maintain a smooth and engaging gameplay. Players are permitted to dribble, pass, or shoot the ball, but they must adhere to the three-step and three-second rule, which limits the number of steps they can take without dribbling and the duration they can hold the ball. Physical contact is allowed, but excessive roughness is penalized to ensure player safety.

The goalkeeper, positioned within the goal area, is the only player allowed to use their feet to defend against shots. Other players can enter the goal area, but they cannot gain an advantage from doing so. A goal is scored when the entire ball crosses the goal line between the goalposts and under the crossbar. The team with the most goals at the end of the match is declared the winner. In the event of a tie, overtime or a penalty shootout may be used to determine the outcome, depending on the competition's regulations.

Women's handball has experienced a surge in popularity worldwide, particularly in Europe, where it enjoys a strong succession. The sport is a regular fixture at the Olympic Games and features prominently in international competitions such as the IHF World Women's Handball Championship. These events provide a platform for national teams to showcase their talent and compete for prestigious titles.

The growth of women's handball has been accompanied by increased media coverage and professionalization, which has helped to raise the profile of the sport and attract new fans. The sport's emphasis on teamwork, strategy, and individual skill has made it a compelling spectacle for audiences around the globe.

Cireașă Alexandra-Gabriela, clasa a VIII-a A

Baschetul, o adevărată pasiune

Sportul este o activitate importantă în viața mea, care pe lângă beneficiile privind sănătatea, îmi oferă permanent echilibru și motivație.

Baschetul, unul dintre cele mai răspândite sporturi de echipă din lume, este jocul meu preferat. Deși am început să îl practic abia acum câteva luni, îmi place foarte mult deoarece este un sport captivant, relaxant și plin de provocări.

Fiecare antrenament este o bucurie și o ocazie de a lega noi prietenii. Învăț astfel să colaborez, să comunic și să am încredere în coechipieri. Particip la antrenamente de două sau trei ori pe săptămână. În unele zile am meciuri, iar în altele probe fizice.

Alergările și aruncările libere la coș nu lipsesc niciodată. Îmi place atunci când suntem provocați să jucăm în echipe mixte. Astfel, toți ne îmbunătățim tehnica, ne dezvoltăm strategia și învățăm să ne adaptăm rapid la situații noi.

Într-o perioadă relativ scurtă de timp, am participat la multe meciuri amicale, cu echipe din diferite orașe, fiecare joc fiind o experiență valoroasă pentru mine. Din toate acestea am aflat cât de importantă este perseverența și cât de mult contează să nu renunți, indiferent de obstacole.

Baschetul reprezintă pentru mine mai mult decât un sport. El este o adevărată pasiune!

Suciu Ruxandra-Ioana, clasa a VI-a A

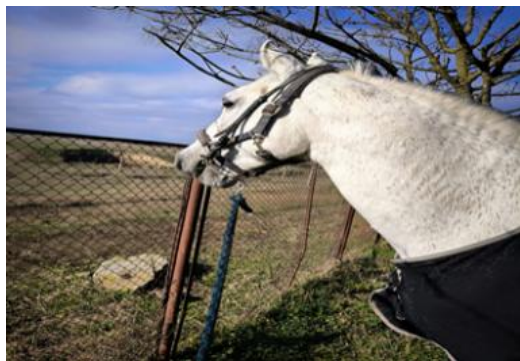
Caii, ne învață să credem în noi înșine

Pasiunea mea este un sport destul de greu dar în același timp și relaxant. Dacă nu v-ați prins deja, este vorba despre echitație. Pasiunea aceasta a început de la bunicul meu care, de când eram mică, ma ducea pe lângă cai. Mereu îmi vorbea și povestea despre ei. Așa că am vrut să practic echitația.

Primii mei doi cai i-am primit acum patru ani. O iapă pe nume Priscilla (de 12 ani) și un cal pe nume Sailor (16 ani în prezent). M-am împrietenit mult cu ei și îmi făceam vise mari cu ei chiar dacă eu eram o începătoare și ei doar ponei. M-am despartit de Priscilla după aproximativ un an și am cumparat altă iapă pe nume Chanty. Avansam foarte puțin deoarece nu aveam un instructor profesionist. De ziua mea, când am împlinit doisprezece ani, am primit un ponei Shetland pe nume Stella (de 2 ani). Pe ea o am acasă și o antrenez zilnic.

Cu timpul am simțit nevoia să avanez la alt nivel și am decis că vreau să mă înscriu la un centru de echitație. Am căutat multe cluburi în zonă dar singurul era la Tulcea. L-am luat pe Sailor cu mine și ne-am dus acolo. Clubul la care sunt înscrisă și azi se numește „Real Racing Tulcea”. Antrenorul meu, Stefan, a avut grija să avanez numaidecat.

După câteva luni când a simțit el că este nevoie să

trec la un alt cal mi l-a dat pe

Vigo, pe care l-am și cumpărat. Vigo este un cal din rasa Paint Horse de opt ani pe care mă mai antrenez din când în când. Am participat cu Vigo la doua concursuri iar la unul dintre ele am luat locul I la WE (working equitation). Incet-incet eu cu Vigo, am dezvoltat o conexiune și a devenit calul meu de suflet. L-am învățat chiar să facă plecaciune. Când am evoluat mai mult și am reușit să trec de nivelul lui Vigo, antrenorul meu Stefan, mi-a dat calul lui să

il încalec. Calul acesta era Crivat, un armasar sur (alb) de șaisprezece ani din rasa CSR (cal de sport românesc). Era pentru a doua oară în viața mea când încalecam un armasar. La început mi-a fost puțin teama dar treptat-treptat, eu și Crivat am început să ne înțelegem din ce în ce mai bine. Bunicul meu, care m-a susținut de la început, mi l-a cumpărat pe Crivat. Îmi venea să plâng de bucurie pentru că nu mă așteptam absolut deloc. Am început să vin mai des la cai și să petrec mai mult timp cu Crivat în boxa, să îl perii și chestii deastea. Nu doar că am mers mai des la club, dar am și făcut antrenamente mai des.

Acum am deja trei luni de când sunt cu Crivat în echipă și am reușit în ultima luna să avanez cu el cât avansam cu ceilalți cai într-un an. Este ca un profesor ce nu poate vorbi dar se face înțeles prin gesturi mici. Am sărit obstacole cu el, am făcut dresaj, am făcut de toate.

Sunt foarte recunoscatoare in primul rand bunicului si antrenorului meu, dar si fiecarui cal pe care l-am incalcat sau l-am avut pentru ca m-au ajutat sa sar peste multe obstacole si nu ma refer doar la barele pentru sarituri ci si la adevaratele obstacole din viata de zi cu zi.

Precup Maria, clasa a VI-a B

Științe...SF

Climate Change

Hi! You know, the Earth's climate is changing, and not in a good way. Think of the Earth as having a blanket, called the atmosphere, that helps keep it warm. But we humans have put too many gases into that blanket, especially when we burn coal and gasoline for energy. It's like putting too many blankets on ourselves, we get too hot! This extra heat is called global warming, and it's a really big deal.

Because of this global warming, the ice at the North and South Poles is melting faster than ever before. Imagine giant ice cubes melting in your drink, that's kind of what is happening, but on a much, much bigger scale! When this ice melts, it flows into the ocean, making the sea levels rise. This means that places near the ocean, like beaches and even some cities, could get flooded more easily. Also, the weather is getting weird all over the world.

Sometimes we have big floods in places that don't usually flood, and other times we have droughts where there's not enough water. These changes can make it hard for farmers to grow food, which means it might be harder to get the foods we like to eat.

Animals and plants are also having trouble adapting to these changes. Some animals can't find food or a safe place to live because their homes are changing so quickly. Imagine if your house suddenly changed and you couldn't find your favorite toys or your bed, that's what it's like for them! And some people have to move their homes because of rising sea levels or extreme weather, which is really tough. It's a big problem that affects everyone, even if we don't always see it happening right in front of us!

But it's not all lost! We can do things to help slow down climate change. We can save energy at home by using better light bulbs that use less electricity, and turning off the lights when we leave the room. Think of it like saving your money, every little bit adds up! We can also unplug electronics when we're not using them because they still use energy even when they're turned off. Instead of driving in a car, we can ride our bikes or take the bus, which helps reduce the number of gases going into the atmosphere. And we can recycle things like paper, plastic and glass so that we don't have to make as many new things. Every little bit counts, and it all makes a difference!

Think of us as a team that needs to take care of our planet. Just like a sports team, we all have to do our part to win. By working together and making small changes in our lives, we can make a big difference and help protect the Earth for future generations!

Cireășe Irina, clasa a VI-a A

Inteligența Artificială: Magie sau Știință?

Ai auzit vreodată de roboți care gândesc sau de computere care pot învăța? Ei bine, acestea nu mai sunt doar scenarii din filmele SF! Inteligența artificială (IA) este deja aici și ne schimbă lumea în moduri uimitoare.

Ce este IA?

Imaginează-ți un creier super-puternic, dar în loc de neuroni, are algoritmi și date. IA este capacitatea mașinilor de a imita inteligența umană: de a învăța, de a rezolva probleme și de a lua decizii.

Cum funcționează?

- **Învățare automată (Machine Learning):** IA învață din date, la fel cum noi învățăm din experiențe. De exemplu, un program poate învăța să recunoască pisici în imagini, analizând mii de poze.
- **Rețele neuronale:** Inspirată de creierul uman, aceste rețele sunt formate din straturi de "neuroni" care procesează informații și devin din ce în ce mai bune la o anumită sarcină.
- **Algoritmi:** Sunt ca niște rețete pentru computere, pași clari pentru a rezolva o problemă.

Unde întâlnim IA?

- **Asistenți virtuali:** Siri, Alexa sau Google Assistant ne ajută cu informații, muzică sau chiar glume.
- **Rețele sociale:** Algoritmii IA ne recomandă postări și reclame personalizate.
- **Jocuri video:** Personajele din jocuri devin mai inteligente și mai realiste.
- **Mașini autonome:** În viitor, IA va conduce mașinile în locul nostru.
- **Educație:** IA poate personaliza lecțiile și poate oferi feedback instantaneu.

IA în școală:

- Personalizarea învățării: IA poate adapta materialele de studiu la nevoile fiecărui elev.
- Evaluare automată: IA poate corecta teste și teme, oferind feedback rapid.
- Tutori virtuali: IA poate oferi explicații și ajutor suplimentar la lecții.

Viitorul IA: IA are un potențial imens de a rezolva probleme complexe, de la schimbări climatice la boli incurabile. Dar, ca orice tehnologie puternică, trebuie folosită cu responsabilitate.

În concluzie inteligența artificială este o forță puternică care ne va modela viitorul. Este important să înțelegem cum funcționează și să fim pregătiți pentru schimbările pe care le va aduce.

Material realizat cu ajutorul AI.

Obancia Daniela, profesor

AQUATERRA, extremă urgență!

Motto: „Niciodată nu vom putea mulțumi pământului care ne-a dăruit ...totul!“ (Constantin Brâncuși)

News alert dintr-o lume mai caldă - semne de pe Terra: nivelurile dioxidului de carbon cresc; mercurul urcă în termometre; oceanele se încălzesc; ghețarii se topesc; nivelul mării crește; lacurile scad; secetele persistă; apele de munte seacă; iarna nu mai e la fel de aspră; primăvara vine mai devreme; toamna vine mult mai târziu; recifii de corali se albesc și mor;

amfibienii dispar; pădurile tropicale se usucă sau cad secerate de lanțurile ultimelor modele de drujbe.....

Ce se întâmplă cu lumea? Se pot întreba oamenii pe care acest subiect îi preocupă. Și totuși, raportul dintre OM și NATURĂ rămâne încă, în ciuda dezbatărilor, reflecțiilor și...avertismentelor primite o mare problemă necunoscută sau în cel mai "fericit" caz prea puțin cunoscută și ignorată!

Temele ecologiste devin tot mai mult, că ne face sau nu plăcere, o prezență permanentă în agenda de zi cu zi a omului modern care dorește să fie ancorat în realitate. Pentru mulți (chiar prea mulți) ele sunt ...jenante, dacă nu de-a dreptul iritante! Sunt cei care cred că ecologiștii "bat apa în piuă" de zeci de ani că..."VINE APOCALIPSA!". Și mai cred că de fapt totul e fals - e o minciună interesată sau că nu e chiar atât de grav atentatul asupra planetei noastre. Realitățile cotidiene însă, ne arată că orizontul previzibil, încrustează în linii tot mai evidente dimensiunile unui... „holocaust” ecologic! [...]

Să ne gândim puțin la cele ce s-au petrecut de la momentul "zero" și până azi- adică să echivalăm cele 7 zile ale „Genezei” cu cei 4,5 miliarde de ani ai istoriei planetei noastre. O ZI înseamnă circa 660 milioane de ani :

- Planeta noastră s-a născut „luni, la ora 00.00”
- „Luni, marți și miercuri (până la prânz)” s-a format Pământul- o „afacere” cosmică !
- Viața a început să ...”picure” miercuri, pe la orele 12 (la amiază) și s-a dezvoltat în toată frumusețea sa în timpul următoarelor zile.
- Abia „duminică, pe la ora 16” apar marile reptile (dinosaurii). 5 “ore” mai târziu, povestea lor se sfârșește apoteotic !
- Omul apare cu...,3 minute înainte de miezul nopții de duminică“...
- Cu „un sfert de secundă înainte de orele 24” se naște în iesle... Iisus, iar cu „a 40-a parte de secundă înainte de miezul nopții” începe... revoluția industrială!
- Azi suntem „duminică seara târziu- extrem de aproape de ora...24” și credem și ne amăgim că tot ceea ce facem de o patruzecime de secundă poate contiuna la nesfârșit!...

Și... ce facem ? Dar, ce nu facem...

Emitem și credem tot felul de fantezii despre natură:

- Că a fost “dăruită ” cu totul oamenii pentru a fi stăpânită și exploatată... Eroare!
- Că sunt multe specii (după unii chiar 50 de milioane) și că, dispariția câtorva sute sau mii din gestiunea biodiversității nu are nici un efect și nu ar trebui să ne îngrijoreze... eroare !
- că într-un viitor nu prea îndepărtat revoluția tehnologică va înlocui în mare natura cu un destin care ne va aduce fericirea... eroare maximă !
- că natura este atât de vastă încât are capacități infinite de apărare față de accidente și incidente locale și momentane și față de dezechilibre, oricât de ample ar fi... Eroare !
- că acțiunile anti-ecologice individuale minore, nu-și regăsesc efectele în dezechilibrul planetar... Eroare !
- că principalul element critic al dezechilibrelor ecologice constatate până azi , l-ar reprezenta poluarea, în special cea industrială... Eroare !
- că ,recunoscând științei și tehnicii responsabilitatea pentru unele dezechilibre ecologice atunci, tot științei și tehnicii le va fi relativ ușor să restabilească un echilibru acceptabil... Eroare!

Și...ce mai facem ?

Tritem speciile la..."culcare" de o mie de ori mai repede decât ar face-o singure după legile evoluției naturale!

Supraexploatăm și poluăm capitalul natural... Ce limbaj! Mai pe șleau spus: jefuim și otrăvim în cel mai inconștient și frenetic mod cu putință! Cât de grăbiți suntem- vrem totul, aici și acum!

....

Supliment de dezbatere- teoria "Gaia":

Prin anii 2000 savantul britanic James Lovelock a lansat un scenariu sumbru înfățișând efectele încălzirii globale. El este autorul teoriei „Gaia” care susține că planeta noastră ar fi de fapt un organism care se autoreglează. Lovelock susține că, deși puterea Imperiului Britanic s-a destrămat, noul fenomen al încălzirii globale va face ca actuala Marea Britanie să devină iarăși un centru al civilizației, pentru că va rămâne una dintre puținele zone locuibile în condiții acceptabile. Potrivit lui, încălzirea globală va determina milioane de oameni să se mute mai la nord în vreme ce în zonele ecuatoriale nu se va mai putea face agricultură și vor deveni zone deșertice!

Afacerile nu vor mai gravita în jurul petro-dolarilor ca în prezent ci în jurul...hidro-dolarilor! Agricultură din China și în general patrimoniul natural asiatic vor fi compromise pe scară largă în vreme ce mai la nord, Siberia (Rusia) va deveni foarte propice și atractivă pentru activitățile umane. Dar rămâne o problemă: un număr- adică ce vor face și unde vor putea fi primiți peste un miliard de imigranți chinezi?

Savantul se declară totuși, optimist și conchide că nu toți suntem condamnați chiar dacă mulți oameni nu vor avea șanse însă specia noastră nu va dispărea...

Cod de acțiune: aquaterra - extremă urgență!

Suntem în secolul al XXI-lea!!! Prea bine- atunci acesta să fie ecologic! Altfel...nu va mai fi deloc și afacerea vieții de pe planeta noastră va da ...faliment!

Ce facem mai departe ? Ne oprim sau ne continuăm oprea de distrugere? Plecăm în exil spre tărâmul... făgăduinței? Dar...prin ce cotlon de galaxie am mai găsi un astfel de “tărâm” și mai ales când?

Deocamdată știm sigur că acesta există- aici și acum și că el poartă numele...

Aquaterra !

Dumitru Vladimir, profesor

Grădina fluturilor

Era odata, demult într-un vechi castel o fetiță căreia îi placeau fluturii. Mama ei nu o lăsa să iasă afară pentru că îi era frică de lumea care stătea în apropierea castelului. Ea era tristă mereu. Dar mama ei a văzut-o și i-a zis că atunci când va avea ea optusprezece ani va putea ieși. Fata era foarte fericită când auziseră vorbele mamei.

Venise ziua cea mare . Elara făcuse optusprezece ani. Pentru prima dată a ieșit din castelul ei mare și vechi. Era foarte uimită de tot ce vedea. Peisajul îl vedea mereu pe geam dar nu era așa de frumos cum se vedea afară. Ea vazuse un fluture și voiasă îl prindă așa că fugise după el. Fugise ceva timp și ajunsese într-un loc minunat. Un loc luminos, cu toate tipurile de fluturi. Ea s-a asezat pe un scaun și deodată cazuseră. Ajunseră sub pământ. Acolo era o casă cu fluturi. Era casa fluturilor. A început să vorbească cu ei și ea le-a zis că trebuie să plece acasă.

Ajunsa, mama ei îi luase cadou o rochie roz cu fluturi știind ca îi plac fluturii. Elara foarte bucuroasă îi mulțumiseră mamei și se duse în camera ei plină cu fluturi. A doua zise se duse înapoi în casa fluturilor. Elara era îmbrăcată în rochia de la mama ei. Fluturii o așteptase cu mare drag. Ei îi propuse ceva. Îi spuse ca ea poate deveni gardiana fluturilor pentru că are un suflet foarte bun.Elara fuseseră de-acord. Ea luaseră

toți fluturii pentru a se învăța să fie gardiana lor. Elara avea o grădină cu flori și era foarte mare. Încet, încet învățaseră. Acum trebuia să ajute orice viețuitoare aflată în pericol. Elara trebuia să își ascundă identitatea secretă pentru că dacă va afla cineva fluturii vor muri.

Iar așa ea devenise gardiana fluturilor. Toată pădurea o știa. Iar în casa fluturilor ea se

mutase pentru că parinții ei muriseră, sefereau de o boală. Chiar dacă a plâns zile întregi trebuia să își facă datoria.

Ea era foarte frumoasă cu un păr lung, castaniu plin cu sclipici și fluturi, o rochie minunată și ochii îi scilipeau. Era foarte blândă și bună la suflet. Merit să fie gardiana fluturilor. Dar îi era frică să nu o prinda cineva sau să îi prindă cineva fluturii. Îi plăcea mult să stea cu prietenii ei fluturi. Se obișnuise cu ei vorbea foarte mult și se înțelegea.

Elara ajuta pe oricine, orice și a văzut un fluture mic rănit la o aripă. Ea l-a luat repede și la dus acasă să îl vindece. Ea îi puse o frunză magică care vindecă. I-a pus-o pe aripă și i-a trecut. Elara la păstrat și acum făcea și el parte din echipa ei. Elara era cea mai buna gardiană a fluturilor.

Gheorghișor Delia, clasa a VI-a B

Coroana Stelelor

Într-un regat îndepărtat, ascuns între nori și munți, trăia o tânără pe nume Elara. Ea era o fetiță curajoasă, cu ochi ca cerul senin și păr de aur. Elara visa să devină o războinică, dar era cunoscută în satul ei pentru abilitățile sale magice.

Într-o noapte, când luna strălucea ca niciodată, Elara a descoperit o poartă secretă în pădure. Curiozitatea a împins-o să intre, iar ceea ce a găsit acolo a fost uimitor: un tărâm plin de creaturi fantastice, flori luminoase și râuri de cristal. Aici, a întâlnit o zână pe nume Lira, care îi povestea despre o coroană magică, ascunsă în vârful unui munte înalt, ce putea aduce pace și prosperitate în regatul ei.

Împreună, Elara și Lira au pornit într-o aventură plină de provocări. Au trecut prin păduri întunecate, au înfruntat dragoni și au descoperit secrete străvechi. În fiecare pas, Elara a învățat mai multe despre puterea prieteniei și despre curajul din interiorul ei.

După multe peripeții, au ajuns în cele din urmă la vârful muntelui, unde coroana strălucea ca o stea. Dar pentru a o obține, Elara a trebuit să-și dovedească inima curajoasă și să facă o alegere: să folosească puterea coroanei pentru a-și împlini propriile dorințe sau să o ofere regatului său pentru a aduce fericire tuturor.

Elara a ales să sacrifice dorințele sale personale, iar în acel moment, coroana a strălucit și a fost transformată într-o lumină care a inundat întregul regat. Pacea și prosperitatea au revenit, iar Elara a devenit o legendă, iar povestea ei a fost spusă din generație în generație.

Și așa, cu inima plină de bucurie, Elara a învățat că adevărata magie se află în alegerile pe care le facem pentru ceilalți.

Pe măsură ce regatul se bucura de prosperitate, Elara a devenit o adevărată eroină. Oamenii o admirau nu doar pentru curajul ei, ci și pentru bunătatea și înțelepciunea pe care le-a demonstrat. Totuși, în adâncul sufletului ei, Elara simțea că aventura nu s-a încheiat. Zâna Lira, care devenise prietena ei cea mai bună, a simțit aceeași chemare și i-a propus să exploreze alte tărâmurii magice.

Împreună, au decis să viziteze Tărâmul Umbrelor, un loc misterios și plin de enigme. Acolo, au descoperit că umbrele nu erau doar întuneric, ci și o parte esențială a luminii. Locuitorii acestui tărâm, creaturi de o frumusețe stranie, erau capabili să transforme umbrele în forme artistice, dând naștere unor povești nemaivăzute.

Elara și Lira au fost întâmpinate de un artist pe nume Kael, care le-a arătat cum să folosească umbrele pentru a crea iluzii magice. Fascinată de acest nou talent, Elara a început

să-și exprime emoțiile prin artă, aducând la viață amintiri din aventurile sale. Însă, în mijlocul acestei frumuseți, a apărut o amenințare: o umbră malefică care dorea să fure lumina regatului.

Împreună cu Kael și Lira, Elara a luptat împotriva acestei umbre, folosindu-și abilitățile magice și arta creată din umbre pentru a o înfrunta. Într-un moment de inspirație, a realizat că umbra malefică era, de fapt, o parte din ea însăși, o frică pe care o purta în interior. Prin acceptarea și îmbrățișarea acelei părți, a reușit să transforme umbra într-o lumină strălucitoare, aducând astfel echilibru între lumină și întuneric.

Regatul a fost salvat din nou, iar Elara a învățat că adevărata putere vine din acceptarea tuturor părților noastre. Cu fiecare aventură, inima ei devenea mai puternică, iar legătura cu Lira și Kael se adâncea. Astfel, povestea lor a continuat, plină de magie, prietenie și lecții prețioase despre viață.

Jalbă Irina, clasa a VII-a A

Călătorii în timp cu Alexia

Anul 2347. Alexia, o tânără inventatoare de 14 ani, trăia într-o eră avansată tehnologic, dar visul ei era cu totul diferit. Într-o lume în care oamenii se bazau pe inteligența artificială și dispozitivele extrem de sofisticate, Alexia dorea să construiască ceva cu propriile ei mâini, ceva ce ar putea schimba cursul istoriei. Visul ei cel mai mare era să construiască o mașină a timpului. În secret, lucrase luni întregi într-un laborator improvizat din garajul casei părinților, unde a cercetat fizica temporală și diverse teorii despre călătoriile în timp.

Într-o noapte de vară, după multe eșecuri, reușise să finalizeze dispozitivul: o sferă strălucitoare, capabilă să transporte orice persoană dintr-o eră în alta. Era o realizare uimitoare, dar înainte de a împărtăși vestea lumii, Alexia a decis să testeze singură invenția, să o folosească pentru o misiune personală.

Prima călătorie pe care și-o dorea era în anul 1969, pentru a fi martoră la un moment istoric care o fascina: aselenizarea lui Neil Armstrong, primul om care punea piciorul pe Lună. Cu inima bătându-i cu putere, a activat sfera și a pornit călătoria în timp. Însă, ceva a mers greșit. În loc să ajungă în acel moment epocal, Alexia a fost proiectată într-o eră complet diferită.

În jurul ei se întindea o lume preistorică, iar cerul era acoperit de nori groși și fumii. Imense siluete se mișcau la orizont, iar sunetele puternice ale pașilor lor păreau să răsună din adâncurile pământului. Erau dinozauri uriași, iar Alexia înțelegea rapid că se aflase într-o perioadă cu milioane de ani în urmă, cu mult înainte ca oamenii să existe. Panica a lovit-o pentru o clipă, dar curând și-a recăpătat calmul, știind că nu putea să se lase învinsă.

Cu o ingeniozitate remarcabilă, Alexia a început să construiască un adăpost din materiale primitive pe care le găsea în jurul ei. Folosind unelte pe care le știa deja, dar și instinctul și cunoștințele sale de fizică, tânără inventatoare a reușit să creeze un refugiu sigur. A studiat comportamentul dinozaurilor, învățând să evite pericolele și să se adapteze la mediul ostil. De-a lungul zilelor care au trecut, a reușit să-și găsească hrană, să-și confecționeze arme rudimentare și să supraviețuiască în mijlocul unui tărâm plin de creaturi preistorice.

Într-o zi, pe măsură ce explora o peșteră adâncă, Alexia a făcut o descoperire uluitoare. Pe pereții peșterii erau picturi rupestre, iar printre desenele stilizate ale animalelor și al peisajelor din jur, a văzut o reprezentare ciudată. Era o mașină a timpului, asemănătoare cu dispozitivul pe care ea îl construise. În acel moment, Alexia a înțeles că nu era singura care ajunsese în această eră. Cineva din trecut, poate o civilizație avansată sau chiar o altă persoană din viitor, călătorise deja în timp și lăsase un mesaj secret, ascuns în aceste picturi.

Urmând indiciile din desenele rupestre, Alexia a reușit să localizeze o parte din tehnologia veche a acelei mașini a timpului. Cu răbdare și perseverență, a reușit să adune piesele necesare pentru a o repara. După mai multe încercări, a activat din nou dispozitivul, iar, într-o explozie de lumină, sfera a început să vibreze. În câteva secunde, Alexia s-a trezit înapoi în prezentul ei, în laboratorul său, exact în locul de unde plecase.

Însă aventura Alexei nu s-a terminat aici. Conștientă de puterea pe care o avea acum, tânăra a decis că nu va rămâne doar un martor al istoriei, ci va deveni o adevărată călătoare în timp. A refăcut mașina timpului și a început să călătorească în diferite perioade, nu doar pentru a învăța despre trecut, ci și pentru a ajuta oamenii din diferite epoci. Alexia s-a angajat într-o misiune de salvare, călătorind în momentele critice ale istoriei, prevenind catastrofe și oferind soluții inovative pentru problemele lumii.

De la salvarea unor civilizații pierdute, până la descoperirea unor invenții care ar fi schimbat lumea dacă nu ar fi fost uitate, Alexia a devenit un simbol al curajului și al dorinței de a înțelege mai bine cum funcționează timpul. De fiecare dată când își activa mașina timpului, Alexia se întreba: *Care va fi următoarea sa misiune? Ce altceva poate învăța despre lumea în care trăiește și despre celelalte perioade ale istoriei?* Călătoria ei abia începea, iar universul avea multe alte mistere de dezvaluit.

Marcu Sophia, clasa a VII-a A

Experiențe didactice

„Bucuriile lecturii”, o aventură a imaginației în clasa a III-a

Motto: *Cutreier cu porțile minții deschise și-mi iau călăuză al cărților sfat*
Proiectul nostru de suflet „ACORD”, ne-a dat oportunitatea să continuăm seria activităților menite să ne dezvolte dragostea pentru cărți și creativitate, să pornim într-o călătorie a minții și a sufletului și-n acest an școlar.

Într-o lume plină de povești și personaje fascinante, lectura este cheia care deschide porțile spre imaginație și cunoaștere. În clasa noastră, lectura nu este doar un obicei, ci o adevărată aventură pe care o trăim de două ori pe săptămână în cadrul *Cercului de creație „Bucuriile lecturii”*. unde ne lăsăm purtați de paginile cărților, recităm poezii, ilustrăm texte audiate, ne punem în pielea personajelor preferate și dăm viață poveștilor prin teatru și desen.

La fiecare întâlnire descoperim împreună povești

minunate, pe care le trăim cu intensitate. Ne place să citim în natură, să ne contopim cu ciripitul păsărilor, care devine, parcă, coloana sonoră a aventurilor noastre literare. Ne implicăm în proiecte captivante la biblioteca orașenească, în contexte semnificative de învățare: participăm la lecții interactive alături de copii din toată țara, unde schimbăm impresii despre cărțile care ne-au fascinat, avem întâlniri online cu scriitori de literatură pentru copii, participăm la concursuri literare,

la expoziții și prezentări de carte, etc.

Când o carte ne inspiră, nu ne oprim doar la citit, ci compunem și poezii și texte în proză, ilustrăm scene din poveștile preferate și chiar ne transpunem în pielea personajelor, interpretându-le gândurile și emoțiile. Ne place „să jucăm teatru”, să ne imaginăm finaluri fericite și să punem suflet în fiecare creație.

Una din cele mai frumoase experiențe ale cercului nostru a fost întâlnirea cu scriitori de cărți pentru copii, online, care ne-au împărtășit secrete din lumea scrisului, ne-au povestit despre primele lor publicații, și ne-au încurajat să lăsăm creativitatea să zboare. Pentru o clipă am început să visăm că, într-o zi, și noi vom avea propriile noastre publicații.

Ne place ceea ce facem și ne dorim să împărtășim și altora pasiunea noastră pentru carte. Plănuim să realizăm o revistă a clasei, în care vom însuma gândurile noastre despre cele citite, poezii, povești, și ilustrații realizate de noi. De asemenea, ne pregătim să realizăm o minicărtică cu cele mai frumoase creații ale cercului nostru. Suntem nerăbdători să vedem cum prind viață gândurile noastre în paginile acestei cărți speciale.

Cercul de creație „*Bucuriile lecturii*” nu este doar un loc unde citim, ci un loc unde visăm, creăm, ne dezvoltăm frumos ÎMPREUNĂ, colaborăm, lucrăm în echipă, împărtășim idei și învățăm unii de la alții, într-o atmosferă plăcută, interactivă, captivantă. Cartea este prietena noastră, fiecare pagină citită ne deschide noi orizonturi. Ne propunem să redescoperim farmecul lecturii, să împărtășim impresii și să dăm glas pasiunii pentru cuvântul scris. Dorim să împărtășim această frumoasă experiență și îi invităm pe toți cei care iubesc lectura să ni se alăture în acest demers plin de magie.

La cât mai multe povești spuse atât de frumos în școală!

Enache Manuela-Eugenia, profesor pentru învățământul primar

Mișcarea înseamnă sănătate

„Să citim și să dansăm; aceste două distracții nu vor face niciodată rău lumii.” – Voltaire

Școala noastră se mândrește cu elevi care sunt prezenți la diferite activități extrașcolare, dansul fiind o pasiune pentru unii dintre aceștia.

Dansul este o formă excelentă de exercițiu fizic care ajută la dezvoltarea forței, flexibilității și coordonării. Mișcările de dans implică coordonarea între diferite părți ale corpului, ceea ce ajută la îmbunătățirea echilibrului și agilității.

Pasiunea pentru mișcare, pentru timp frumos petrecut împreună, pentru performanță îi definește pe unii elevi atât din clasa a –VI a B cât și din clasa I B, coordonați de profesor pentru învățământ primar, Rădoi Janeta

Astfel, după multe ore de repetiții, efort și perseverență, copiii sunt răsplătiți prin premiile câștigate la diferite competiții. Nu uita, mișcarea înseamnă sănătate!

Rădoi Janeta, profesor pentru învățământ primar

Arta lecturii la clasele 0-IV

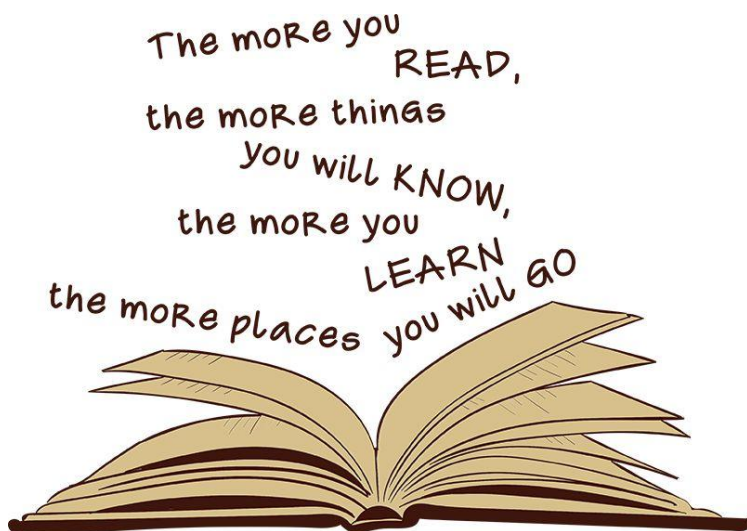
Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași într-un timp foarte scurt. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit foarte repede, repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Dacă menționăm doar aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperim deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin.

Așadar lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult elevii din clasele mici. Filmul la TV văzut din fotoliu, de acasă, nu necesită adesea nici măcar efortul de a citi dialogurile. Mesajele transmise de filmele comerciale sau telenovele sunt uneori agramate. Rămâne așadar obligația părinților, dar mai ales a școlii de a repune cartea în drepturi. Scriitorul român I.L.Caragiale afirma acum aproape un secol: „*O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic.*”

Într-adevăr o carte bună e o călătorie prin care descoperi și te descoperi, te raportezi la ceilalți, la un ideal; îți ridică întrebări care te ajută să te cunoști mai bine, să analizezi, să compari și să-i înțelegi pe ceilalți.

Se înțelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea științifică. De aceea în clasele 0-IV informațiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveștilor din grădiniță la cea reală, lămurită și explicată tot prin epos. Cu cât povestirea învățătorului e mai atractivă și afectiv realizată captând în proporție mare atenția elevilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alți colegi sau prieteni. Învățătorul trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorințelor elevilor de cunoaștere și înțelegere. Să-i conducă la biblioteca școlară, să-i impresioneze prin mulțimea și varietatea cărților și să le stârnească interesul prin povestirea doar a unui moment de mare tensiune din carte pentru a-i incita pe elevi la continuarea lecturii în timpul liber.

Proiectul educațional intitulat „Mihai Eminescu- poetul nepereche”, a avut un mare succes în rândul elevilor. Desfășurat în parteneriat cu biblioteca școlii și participând elevi de diferite vârste, i-a determinat pe elevi să se pregătească intens. Ca acțiuni au fost: prezentarea în *power point* de către profesoara de limba română a vieții și activității literare a poetului, recitarea și

cântarea unor versuri din creația eminesciană, reprezentarea prin desen a schemei figurative a unor poezii (elevii noștri au prezentat schema figurativă a basmului „Borta vântului”, și a unor poezii cu care s-au familiarizat până în clasa a III-a: „Lacul”, „Luceafărul”, „Somnoroase păsărele”, folosind „tehnica desenului din covor”). Astfel, prin lectura care trebuie să fie fascinantă pentru a nu fi abandonată în favoarea altor plăceri, pregătim elevii pentru învățarea la toate obiectele din ciclul gimnazial. Doar prin asimilarea cititului coerent, logic și conștient elevii vor reuși să înțeleagă orice text, fie literar, fie științific.

Bucur Dorina, profesor pentru învățământul primar

10 greșeli frecvente

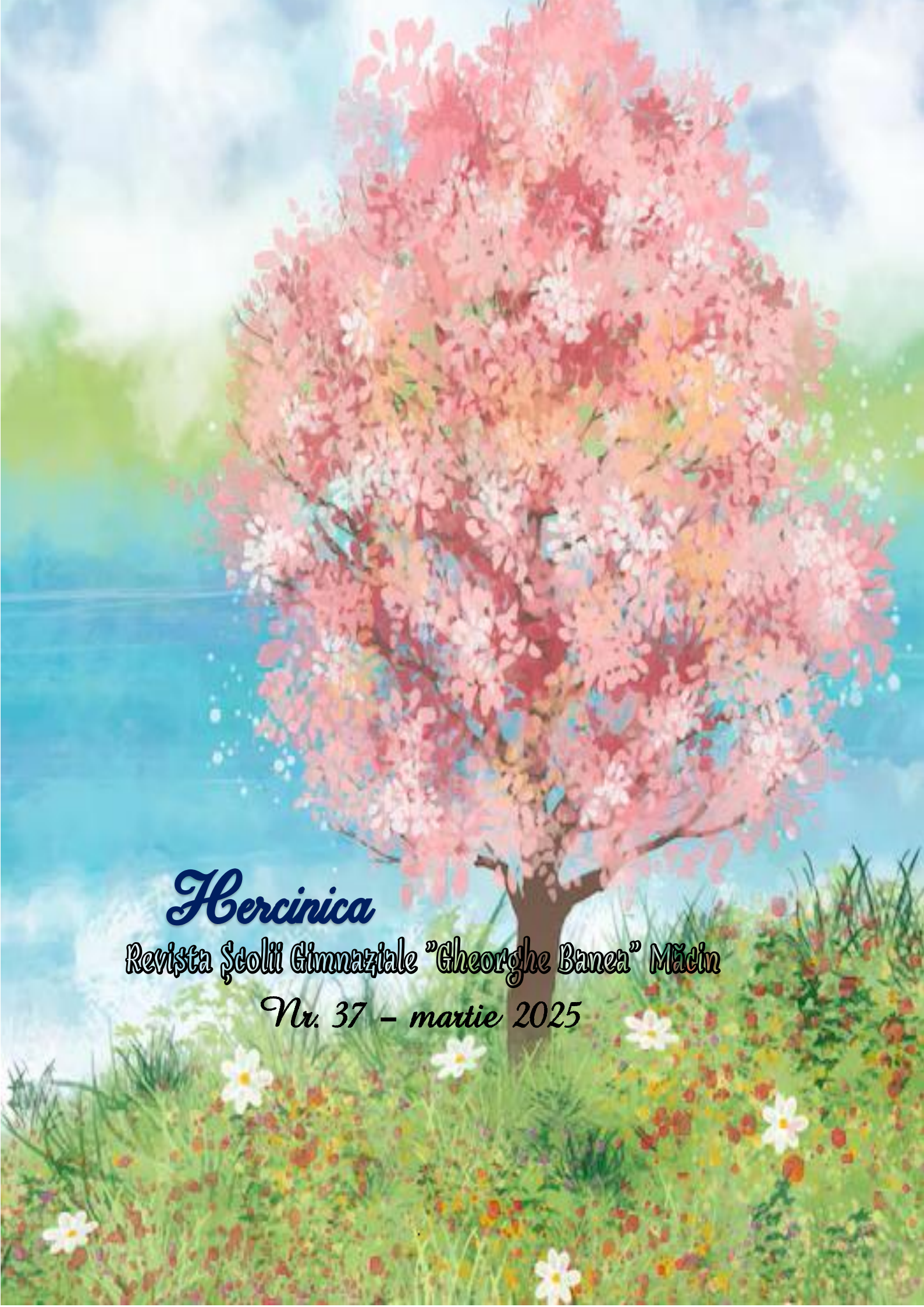
Exercițiul 8, subiectul I. B, de la evaluarea națională, vizează capacitatea elevului de a identifica o serie de greșeli de orice natură.

Am pregătit o listă de greșeli pe care elevii le fac frecvent și care se regăsesc și în exercițiul amintit.

1. **Aș fii, aș dorii, aș știi** – GREȘIT!
Verbele aflate la conjugarea a IV-a, modul condițional-optativ, timpul prezent se formează cu verbul auxiliar „a avea”+ infinitivul verbului de conjugat: **aș fi, aș dori, aș ști** – CORECT cu un singur „i”!
2. **Mi-ar place, mi-ar displace** – GREȘIT!
Verbele aflate la modul condițional-optativ, timpul prezent se formează cu verbul auxiliar „a avea”+ infinitivul verbului de conjugat (*a plăcea, a displăcea*): **mi-ar plăcea, mi-ar displăcea** - CORECT!
3. **Vroiam** – GREȘIT! **Voiam** - CORECT!
4. Verbul „a avea” folosit greșit la conjunctiv, prezent: **să aibe**, CORECT: **să aibă**;
5. Utilizarea greșită a verbului aflat la modul imperativ, forma negativă: **Nu fii!, Nu zi!, Nu fă!**
Verbul la modul imperativ, forma negativă se formează cu negația „nu”+ infinitivul verbului de conjugat: **Nu fi!, Nu zice!, Nu face!**
6. El **crează** – GREȘIT!
Verbul „a crea” se conjugă la modul indicativ, timpul prezent astfel: (eu) **creez**, (tu) **creezi**, (el) **creează**, (noi) **creăm**, (voi) **creați**, (ei) **creează**.
7. Scrierea greșită cu doi „i” a adjectivelor pronominale posesive „**noștrii**”, „**voștrii**”, CORECT – „**noștri**”, „**voștri**”;
8. Scrierea greșită a adjectivelor pronominale demonstrative: „**fata aceia**”, „**aceiași fată**”
CORECT: **fata aceea** (feminin, singular) – **băieții aceia** (masculin, plural)/ **aceeași** (feminin, singular) **fată** – **aceiași** (masculin, plural) **băieți**;
9. Acordul pronumelui relativ „care” în cazul genitiv însoțit de „al, a, ai, ale” constituie o altă greșeală. Acest acord se realizează încrucișat astfel:
Copilul (masc., sing.) **ale** (fem., pl.) **cărui** (masc., sing.) **cărți** (fem, pl.)
Bluza (fem., sing.) **ai** (masc., pl.) **cărei** (fem., sing.) **nasturi** (masc., pl.)
10. „**dragele mele**” – GREȘIT! „**dragile mele**” – CORECT! Forma de feminin, plural a adjectivului „drag” este „**dragi**”.

Mitu Elena, profesor

Hercinica

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Nr. 37 – martie 2025